

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diarienummer

5000-K1017591-15

Personnummer

ALINGSÅS TINGSRÄTT

Rotel 4

INKOM: 2015-10-15

MALNR: B 1233-15

AKTBIL: 39

Hörd person

Danish, Nawzad

Den hörde är

Annan

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Bekant med målsäganden

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Omständigheter kring misstänkt mord i Vårgårda

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Börje Hansson

Förhørsdatum

2015-09-11

Förhör påbörjat

08:59

Förhör avslutat

09:18

Förhörplats

Vårgårda polisstation

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Nawzad lärde känna Terese Eriksson för 2-3 år sedan. Nawzad visste dessförinnan Tereses förnamn och att hon jobbade på ICA i Vårgårda. Nawzad hade också jobbat tillsammans med Tereses pappa på Gustavsberg i Vårgårda.

Nawzad och Terese var vänner och har festat någon gång tillsammans. De hade "en liten flört" men dejtade inte och hade inget förhållande. De har under åren inte haft någon närmare kontakt.

Nawzad har vetat att Terese haft ett förhållande med en kille som heter Lorenz. Nawzad vet sedan gymnasietiden vem Lorenz var. Han kände dock inte Lorenz. Han har hälsat på Lorenz men aldrig pratat med denne privat. De har aldrig ringt till varandra.

Nawzad vet inte hur länge Lorenz och Terese var tillsammans. Innan Terese dog visste inte Nawzad var Lorenz bodde. Efter dödsfallet har Nawzad varit där och sett blommor utanför en entré och förstod då att det var där Lorenz måste ha bott.

2-3 veckor innan Terese dog återupptogs kontakten mellan Nawzad och Terese. Det var Nawzad som initierade detta. Han hade sett på Tereses Instagram att det inte fanns några fotografier på Lorenz längre. Han skrev då till Terese och frågade om det var slut mellan dem vilket hon då bekräftade.

Nawzad och Terese har därefter, via FaceBoook och Viber haft kontakt. Periodvis hade de kontakt dagligen och ibland kunde det vara ett uppehåll på några dagar.

Nawzad och Terese har träffats på tu man hand vid endast ett tillfälle under de senaste åren. Det var ett par veckor innan hon dog. Det var hemma hos Tereses föräldrar och det var Terese

som ville att Nawzad skulle komma dit. Han vet inte varför. Tereses föräldrar var inte hemma. Nawzad minns ingen veckodag. Det var en kväll och de tittade på en film och pratade. Nawzad övernattade inte, han gick hem vid 01-02-tiden på natten. Han tror att detta var sista gången han såg Terese. Han kan ha sett henne senare på ICA någon gång men han har inte träffat bara henne sedan.

Tillfrågad om Nawzad fick något telefonsamtal från någon okänd när han var hemma hos Terese föräldrar svarar han att han fick ett samtal från ett nummer han inte kände igen. När han kollade det på en App i sin telefon var det från en kompis. Han fick inget samtal från någon där han inte kunde kontrollera vem det var från.

Några dagar innan ovanstående tillfälle, då Nawzad var hemma i Tereses föräldrars bostad, hade han och Terese bestämt att hon skulle komma hem till Nawzads syster i Vårgårda där Nawzad för tillfället befann sig. Nawzad tror att detta bestämdes via Viber. Terese skulle ta bilen. Det var sent en kväll men Terese kom aldrig. Hon skrev sedan till Nawzad att hon under färden till honom blivit stoppad av Lorenz.

Terese berättade inget om hennes och Lorenz tidigare förhållande. Det enda som Terese berättade om detta var att hon vid ett tillfälle sa att "han inte lät henne va". Detta berättade Terese alldeles i början efter det att Nawzad och hon återupptagit kontakten. Terese utvecklade aldrig detta närmare.

Hon berättade också att Lorenz hade "hackat hennes FaceBook". Nawzad tror att hon sa detta samma dag som det var tänkt att Terese skulle komma hem till Nawzads syster och blev stoppad av Lorenz.

I övrigt berättade Terese ingenting om sitt och Lorenz förhållande.

Nawzad uppfattade det som att Terese och Loran inte hade något förhållande under de veckor som gick efter att Nawzad och hon återupptagit kontakten. Nawzad uppfattade det som att det var slut mellan dem under denna tid.

Nawzad tillfrågas om Terese visade några tecken på att vara rädd för Lorenz. Nawzad såg aldrig några sådana tecken.

Nawzad visste inte att Terese var gravid. Det fick han veta först efter hon dog. Han är förvånad över att hon inte berättade detta för honom då han i efterhand förstått att många visste om det.

Uppläst och godkänt per tfn 2015-09-14

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diariennr

5000-K1017591-15

Hörd person

Hübinette, Kerstin

Personnummer

Den hörde är

Annan

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mord i Vårgårda onsdagen den 12 - 13 augusti 2015

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Hans Kinander

Förhørsdatum

2015-08-18

Förhör påbörjat

10:27

Förhör avslutat

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MBÄ

Berättelse

Fhl: Förhørsledare Hans Kinander

KJ: Kerstin Hübinette

BJ: Bo Jakobsson

BJ: Ja Bosse Jakobsson.

Fhl: Hans Kinander, polisen Borås.

BJ: Ja hejsan.

Fhl: Hej.

BJ: Du får fortsätta prata med hustrun eller eh jag tror att hon får vara den sammanhållande länken här.

Fhl: Det låter bra.

BJ: Ja hej.

Fhl: Tack.

KH: Det var Kerstin.

Fhl: Mm. Hans Kinander Borås.

KH: Ja hej.

Fhl: Hej.

KH: Hallå.

Fhl: Du hade nånting och . . .

KH: Ja jag har väldigt mycket och säga men samtidigt så är man väldigt rädd också att det här ska gå ut till (ohörbart) eller vad jag ska säga. Man vill ju inte bli utsatt för intervjuer av pressen och såna där.

Fhl: Nej.

- KH: Ja nog känner vi honom väldigt, väldigt väl. Han har varit med oss i tre års tid och varit med på resor och vi har haft honom med hela tiden och. Och det här är ju så fruktansvärt jobbigt för oss också som han är ju vår lilla kontaktkille som vi har skött om.
- Fhl: Okej, ja när börja detta och när tog det slut?
- KH: Jag tror vi började ha honom, var det 2008
- BJ: 2008 eller 2009.
- KH: 2008 eller början på 2009.
- Fhl: Ja.
- KH: Vi flyttade, vi blev pensionärer och flyttade till ett stort hus här på landet utanför Boden. Och vi kände att skulle vi verkligen bo i detta stora hus utan att vara till hjälp för någon. Och så tog vi kontakt med kommunen och sa att behöver ni någon familj som kan va trygghet för någon. Någon människa så finns vi här. Så att dom kom hit och gjorde utredningen. Vi sa att här har vi ett eget rum till den här personen och, och vi ska på en gång hjälpa, hjälpa någon sa dom och utsåg då Loran som hade kommit som ensamstående barn hit till Boden. Och vi fick träffa honom och vi blev väldigt förtjusta i honom och vi kände att det här stämmer bra. Så att redan helgen där på så kom han eller hämta vi honom med bussen hit varje helg.
- Fhl: Var han i Boden redan då så att säga?
- KH: Ja han var i Boden och hade kommit från Syrien där eh men det kanske ni känner till det här med . . .
- Fhl: jag är väldigt eh nyfiken och angelägen på och få reda på bakgrunden.
- KH: Jo bakgrunden var ju att han kom från Kongo med mamma och fyra barn.
- Fhl: Ja.
- KH: Och någon har sagt att hon fått ett barn till då på vägen, alltså nu är det ju, dom var ju tre syskon, tre flickor först och sen har hon ju då, plötsligt ifråntog (ohörbart). Hon talar ju franska men då(ohörbart) ju kontakt med henne för hon bor ju i Paris.
- Fhl: Bor hon i Paris?
- KH: Ja visst. Men hon heter ju Terese Mocke, alltså han heter Mogi men mamma heter Mocki Mocke.
- Fhl: Hur stavar du det?
- KH: Ja m o c k e.
- Fhl: Terese?
- KH: Ja. Och mamman har, dom flydde från Kongo och hamnade i Syrien. Och där hade dom inga papper med sig. Och Loran var det äldsta poj, äldsta barnet, han var ju då han var 15 år.
- BJ: Han var 16 år.
- KH: Ja. Och enligt honom så är det så var det så att eftersom dom kom till Syrien utan papper så skulle det här bestraffas. Och Loran sattes i fängelse i Syrien. Och då kom (ohörbart) FN . . .
- BJ: UNHCR.
- KH: UNHCR och gjorde någon form av granskning i Syrien. Och så att Loran satt där, han har suttit ett år.
- BJ: halv år
- KH: Nästan ett år. Och, utan att ha varit dömd. Han var inte dömd för nånting. Och UNHCR hjälpte Loran att komma till Sverige. Därför att han satt i ett fängelse utan, utan att det fanns bevisat nånting eller nån rättegång eller nånting. Så han blev räddad därifrån av UNHCR.
- Fhl: Mm.
- KH: Och då blev han placerad i Boden och han var ju besviken över detta att han

skulle va i en sån i en sån tråkig stad som han tyckte. Men han fick ju hjälp av kommunen där. Och man lova honom att han skulle få en familj också

Fhl: mm

KH: att vara hos. Och han hade inte haft nån familj när vi träffa honom. Då hjälpte kommunen oss, vi var ju jättenervösa om det här skulle bli bra. (ohörbart) hur skulle vi kunna hjälpa honom. Men det fungerade så bra på en gång. Och Loran var jätterörd och nöjd med oss. Och han fick ett eget rum här. Och vi hjälpte till och skaffa kontakter med hans mamma som då, han fick inte träffa sin mamma från det här fängelset utan fördes direkt till Sverige. Men hade ändå kontakt med henne via telefon. Och vi hörde då via Loran att nu har dom helt enkelt liftat, stått på vägen liftat, sovit i skogen och tagit sig till Frankrike.

Fhl: Okej.

KH: Och Loran grät och var ledsen men allt hade gått bra och alla syskonen och allt hade klarat sig på denna resa från Syrien till ett flyktingläger i Paris. Och där kämpa dom då för att få ett uppehållstillstånd i Paris och det var inte det lättaste. Och det var mycket eh i och med att dom inte kunde franska så bra men kunde ju lite grann från Kongo tydligen, att dom hade lite franska i grunden. Och vi har ju hjälpt mamman och varit i kontakt också med ambassaden där och. Och mamman har idag fått en lägenhet, vad vi har förstått, i Paris. Där barnen är.

Fhl: Okej.

KH: Hennes egna flickor då.

Fhl: Mm.

KH: Och sen så sa vi, prata vi med Loran att du måste ju få besöka dom i Frankrike. Ja det vill jag sa han. Kan ni hjälpa mig. Han gick ju i skola här och lärde sig svenska och han (ohörbart). Han har ju svårt med svenskan så att det tog tid. Det tog flera år, han fick kämpa på med svenskundervisningen. Sen kom han inte in på gymnasieskolan här utan, men var troget hos oss varje kväll och varje helg. Och vi försökte prata och det gick bra och prata men sen tydligt så behövde han avkoppling så vi reste runt här i Norrbotten. Han (ohörbart) hela tiden. Dagsturer men också övernattningssturer upp till Gällivare där jag har min son som är 46 år och har flickvän (ohörbart). Och vi gjorde utflykter tillsammans och Loran var den mest underbara kille som vi någonsin hade träffat. Vi hade inte, vi hade inte några negativa upplevelser av honom. Utan han var glad och tacksam för allting och vi lärde honom hur man skulle bete sig, inte slänga papper, inte slänga burkar och tacka för sig och han när han kom så kallade han mig för missis och Bosse för mister och buga och bocka. Och det sa vi att det behöver du inte göra utan nu ska vi bli vänner på, samma nivå ska vi vara. Ingen ser upp till någon och ingen ser ner till någon, utan säger du till varann och vi pratar som om vi alltid har känt varann. Ja då fungerade den tiden jättebra. Och sen då är det 2011 som vi ordna en resa till Paris för honom, 2011. 2010.

BJ:

KH: 2010. Julen 2010. Då var familjen i Paris på flyktinglägret och då la vi ut pengarna som det kostade. Att resa med flyget här från Luleå, mellanlandning på Arlanda och vidare till, till Paris där mamma och barnen var. Skulle vara med och ta hand om mamman och så hade mamman fått en en sorts god man tror jag man kan säga i Paris så att Loran skulle få bo hos henne. Eh för att det var så trångt i det här flyktinglägret. Och vi sa till honom att du förstår ju Loran när du kommer dit så här fint klädd och allting, du kan ju råka ut för rån, våldsamma människor så där och så att vi träna honom på att han skulle vara hemskt försiktig när han kom in i flyktinglägret nere i Paris. Men vi la ut några tusenlappar som han då skulle börja betala till oss när han fick ett arbete. Och då han, han har ju varit i kontakt (ohörbart) för sex månader sen. För cirka sex

- månader sen gjorde han upp med Bosse, min man, att betala till honom 300 kronor i månaden för just den här resan som vi betalade för honom. Och ja, det är svårt att veta riktigt vad som är vad som känns så där viktigt för er.
- Fhl: Mm. Ja men viktigt att vi får en bild till och börja med så att säga utav honom.
- KH: Ja en jättefin person. Jag eller han var på informationsmöte här (ohörbart) berättade om hur viktigt det var för fler i vår by att kunna bli, bli kontaktfamiljer. Och och Loran var med och talade om vilken glädje och lycka det var för honom att han fått en familj och, och kanske fler i byn kunde hjälpa till och men våra vänner familjen var väl jätterädd och sa vi vågar inte släppa in nån. Men men (ohörbart) hur det gick för oss att ha en pojke här. Och alla i byn tyckte om honom för han var så go och glad och jättegullig och ödmjuk. Och då har vi haft kontakt (ohörbart) facebook med honom hela tiden. Men också genom telefon att han har ringt upp Bosse ibland och pratat. Och vi (ohörbart) har varit att han fick utbildning till truckförare där i Vårgårda och att han fick ett arbete där och köra truck. Och nu skicka han film han, tog en film på sin facebook så här arbetar jag. Och sen hade han tagit en selfie av det här truckarbetet som han hade, företag (ohörbart) där. Och sen så, eh, var det ju så då att hans mamma var orolig över honom hela tiden och vi visste aldrig riktigt vad det var som gjorde henne så orolig. Vi tyckte att det gick så bra för honom. Men hon ville bli vän med mig på facebook och (ohörbart) henne och och eh hennes oro hade gjort att hon har gått med i en kyrka där, en protestantisk kyrka och och där i kyrkan i Paris så får hon hjälp har hon fått hjälp då att be till Gud helt enkelt för Loran, att allt ska gå bra för honom och och så va. Det har vi läst på facebook.
- Fhl: Vad pratar hon för grundspråk, Terese?
- KH: Ja hon talar lingala.
- Fhl: Lingala?
- KH: Ja. Lingala. Och sen har dom då lärt sig franska eller förbättrat sin franska men det är mycket dålig franska hon skriver. Och hon skriver ju meddelande till mig.
- Fhl: Mm.
- KH: Och det är på franska och när jag översätter så är det så där kort, kort, korta, hon skriver inte ut ordentligt riktigt. Men det som är just nu det jag tänker först berättar nu att i december 2014. Då kom Loran hit på besök, till oss här på vårt vårt stora hus på landet så att säga och där hade han med sig sin kompis som heter Armand dom bor tätt i bor tätt i från Vårgårda. Och dom hör två killarna fick ju sova här och bo här och vi laga mat och det var väldigt fin atmosfär, vi tog bilder och vi hade så fint och mysigt tillsammans och Armand var också en jättefin kille. Och som Loran fick visa då att här har jag bott hos dom här i tre år då. Och då hade det snöat i december, så hade det ju börjat och snöa så det var nog ett par decimeter snö och då sa killarna att nu går vi ut här i deras trädgård och tar en bild så att dom gick ut och bilder i snön. Dom hade (ohörbart) vet inte. Men då Loran tog av sig sin skjorta och visa sina muskler och, och Armand tog en bild av honom och det är den man sett där. Vi har ju läst och försökt (ohörbart) från webben. Eftersom vi känner honom så väl. Så då har vi sett att vissa bilder står han utan kläder och spänner upp musklerna och det har han gjort då på våran gård, som dom tog bilderna. Men och dom var (ohörbart) här som träffa skulle Lorans vänner i Boden. Och att vi sa att vi skjutsar dig till flyget när ni ska hem och det gjorde vi. Då åkte vi och hämta upp dom och skjutsa dom till Luleå för det från (ohörbart) till (ohörbart) till flyget. Och då skjutsa vi iväg dom och då hade jag varit in på affären och köpt presenter, julklappar till Lorans lilla barn som heter Kean. För han fick ju ett barn med en tjej där som har ett finskt namn, jag kommer ihåg riktigt vad hon heter men du

känner till det säkert, att han har en liten pojke som då var ett år och måste va två år nu då. Och och den här familjen lever ju också, fick vi information om, men det den relationen tog ju slut.

(Hostar)

Med den här tjejen (ohörbart) som har Kean och hans mamma hon har en bild av Kean som sin huvudbild på sin facebooksida. Och då berätta han ju då (ohörbart) kom det ju ut då ja, den har tagit slut den här relationen sa han och berätta inte mer än så och han får inte vara ensam med Kean. Men varför det då? Ja min gamla flickvän vill inte att jag är ensam med Kean. Och hu då sa jag så tragiskt du vet. Kunde ju inte tro att det fanns nå vålds . . . känslor inom honom. Det hade jag aldrig upplevt utan vi har bara upplevt omtanke och kärlek från honom. Men sa han då att jag har ju en ny relation, det har du sett. Jo sa jag hon heter Therése Eriksson. Hur är den relationen då, har du det bra. Ja vi bor inte tillsammans sa han men vi träffas ungefär. Och jag fick som en känsla den gången av att han ville inte binda sig. Han ville vara fri. Men nå djupare samtal blev det ju aldrig utan vi har tagit flera bilder som är ifrån decembermötet då förra året som vi har tittat på här idag och. Hur vi tog bilder i rummet och hur vi tog bilder här ute på bron när dom skulle iväg och. Och jag hade paketen med mig som jag skicka med Loran till Vårgårda som han skulle överlämna till Kean då inför julen. Och, ja vad mer. Sen i somras så skrev väl hans mamma, det var nu, att jag skulle önska få komma till er, ni verkar vara underbara människor och hon är tacksam för att vi har tagit hand om Loran så mycket som möjligt och. Och att jag vill också besöka er. Och då skrev tillbaka, översatte till franska, att du är varmt välkommen hit och hälsa på och Lorans rum finns där alltid till förfogande för dig. Och sen då så har vi sett att Loran har gjort besök hos sin mamm,a skickat bilder att han tog med sig Therése Eriksson, hans nya tjej då, till mamman. Och jag förstår inte, jag tror nästan att hon ville bli vän med mig den här tjejen. För att (ohörbart) hennes kärleksförklaring till Loran. Och jag sa till Bosse, den här tjejen är nästan överdrivet kär i honom. Så han (ohörbart) Loran (ohörbart) Han vill inte binda sig har han ju sagt till oss. Och i alla fall så har vi inte fått nån klarhet i, i alla saker som vi har resonerat om. Men alltid haft kontakt med honom och vi så glada nu att han för sex månader sen börja betala in på skulden. (ohörbart) i juli månad, sen hände ingenting. Ingenting mer har han betalat in till oss utan vi tänker han kanske är sjuk. Vi har inte varit stenhårda med den återbetalningen. Utan jag skrev till honom i i juli månad att kommer du ihåg Loran att din fina cykel står här i våran lada. Han har en cykel fin cykel med väldigt många växlar och så har han en mikrovågsugn som finns här. Och vi ville så här när han flytta in till Boden, så hjälpte vi honom att inreda lägenheten så han fick ett rum och kök och jag (ohörbart) gardiner (ohörbart) han fick allting. Köksgrejer och porslin och fina prydnadssaker och kuddar och (ohörbart) jag kände inspiration att hjälpa honom så jag inredde hela hans lägenhet med allt han behövde. Det enda han köpte själv var en tv, ett fint bord i glas, glas sexkantigt glasbord och ny säng.

Fhl: Hur såg det glasbordet ut?

KH: Eh ja det var kantigt så här, sexkantigt tror jag det var.

Fhl: Mm.

BJ: (ohörbart)

KH: Va?

BJ: Det står kvar (ohörbart)

KH: Jo det står kvar i hans (ohörbart)

BJ: (ohörbart)

KH: Jo för vi prata med Loran att det finns ju andra invandrare som har kommit till

Harads, en bit, en mil härifrån och dom behöver möbler och dom behöver din säng. Och dom behöver köksgrejer så vi känner att vi vill hjälpa andra invandrare. Och nu ger vi dom här möblerna och köksgrejerna, dom ger vi bort. Har du nåt emot det. Men han hade ju sagt till oss att jag lämnar dom här hos er och ni gör vad ni vill. Men bordet det tyckte han mycket om. Sexkantigt, lågt bord i fint sånt här mörkt trä. Och det där var (ohörbart) sa han (ohörbart) andra invandare.

Fhl: Mm.

KH: I Hara. Men (ohörbart) ändå som han då skulle flytta härifrån, då bad han oss om hjälp. Genom att han hade nytt jobb som väntade så kunde ju inte arbetsförmedlingen sköta flytten utan det gjorde vi. Så vi packade våran last, sån här släpvagn (ohörbart) och då tog han med sig allt han ville ha med och vi sa att du får gardiner och du får det här. Nej jag vill inte ha med allting, det är ju ni som äger det egentligen. Jo men du får allt du behöver så att du känner att du inte behöver kosta på nånting. Men vi körde i alla fall en släpvagn till Vällingby där han hade hittat släktingar.

Fhl: Okej.

KH: Och dom här släktingarna var en mamma som försörjde, men var det inte fem barn

BJ: fyra i alla fall

KH: fyra barn, vuxna (ohörbart) nästan. Och där skulle han bo. Och vi prata lite lätt med mamman där men hur ska Loran kunna bo här också. Ja men det blir bra tyckte hon då jag försörjer dom jag är undersköterska och jobbar och, och pojkarna här dom har problem då sa hon men det blir bra. Han kan bo här ett tag tills han får tag på nåt annat. Och då hörde han av sig till oss och sa att jag kan tyvärr inte bo här nåt längre för dom här killarna dom är kriminella. Dom (ohörbart) mina saker och min tv och min, ja alla mina grejer (ohörbart) att Loran skulle (ohörbart) skjutsat ner till honom. Jag tror att dom är eh sån tjuvar, dom tar grejer av mig. Men där kan du ju inte bo sa vi då. (ohörbart) kontakta (ohörbart) men vi var vänner

Fhl: mm

KH: och då så slutligen fick vi höra då att han hade flyttat till Vårgårda då samt ett, ett boende för invandrare (ohörbart) Och tar med mig det jag klarar av och ta med på egen hand.

Fhl: Hur kom det sig eller det vet du inte kanske?

KH: Vilket då?

Fhl: Att det blev att han flytta till Vårgårda?

KH: Ja jag fatta bara det så att det handla om att han hittade ett boende där det fanns andra från hans land.

Fhl: Okej.

KH: Och han kände väl nån gemenskap (ohörbart), så fatta vi. Men vi hade så bra kontakt att vi, vi kände ingen för att han skulle hitta på nåt tokigt. Utan vi tänkte Loran (ohörbart) att han ringer till oss när det blir kris och hur om (ohörbart) hjälper honom för att vi, vi var ju så pass goda vänner sen flera år tillbaka. Så vi lita på att han fixar det där men vi gav order att du måste ta en gymnasieexamen. Du kommer ingenstans utan att ha en gymnasieutbildning. Och då var han och och fick hjälp med det. Så att han fick gå på utbildning där och dessutom fick han den här utbildningen till att bli truckförare. Så att vi kände oss nöjda. Äntligen har han börjat arbeta. För att det där var ju lite knepigt att han inte längtade riktigt ut i arbetslivet.

Fhl: Nej.

KH: Men han fick ju då den här (ohörbart) trodde att han kunde ha som det skulle

vara men mamman fortsatte och va orolig för honom och hon sa, det har vi ju sett på facebook, då att han har varit dit ner. Först var han första gången med med vår hjälp. Nästa gång var han tillsammans med den här tjejen då som finska namnet hade hon om det var Linda som han fick Kean med.

Fhl: Mm.

KH: Det har vi sett bilder. Att, att hon var där eh va höggravid och var i Paris hos Terese Mocke. Och sen har vi också uppfattat att han i, i våras, maj nångång, hade gjort en resa till mamman och haft Therése Eriksson med sig. Men vi är lite osäkra på det men i alla fall så har vi sett att mamman har varit där och hälsat på honom, firat jul hos honom. Och varit inne i hans lägenhet. Och skickat bilder som vi har fått. Så att vi har haft en väldigt nära kontakt med mamman som bara är fjorton år äldre än Loran. Hon var ju bara ett barn när hon fick Loran.

Fhl: Mm.

KH: Så att dom har varit väldigt tajta vänner.

Fhl: Så mamm, hans mamma har varit i Vårgårda också menar du?

KH: Ja. Alltså hans mamma var tror jag bara 14 eller 15 när hon fick . . .

Fhl: ja

KH: . . . Loran. Och dom hade (ohörbart) jag kanske inte ska berätta det allra senaste va. Vi får inte tala med (ohörbart) men det var så här att vi fick ju höra talas om det här och har varit på semesterresa, kom hem sent på fredag kväll. Och då när vi (ohörbart) då läser jag på facebook och då kom det ett meddelande från en tjej som har varit tillsammans med Loran. Men hon kallar in, det blev aldrig relation säger hon utan vi dejtade under ett års tid. Och denna tjej bodde här i Boden och det var under tiden som vi, vi var kontaktfamilj. Och denna Charlotte skickade in en ett reportage ifrån en eh webbsajt som heter Pettersson visst var det det, Petterssons heter det, som alltså va en är en sån här främlingsfientlig webbsajt. Och denna främlingsfientliga webbsajt hade satt ut bilder på Loran. Att här är liksom mördaren och nu är han på rymmen. Och det var bilder som var tagna här på våran gård. När Loran står och ser glad ut och ser ut som (ohörbart) och han visar musklerna och (ohörbart) Det var olika bilder som kom in där. Och Charlotte skrev: Det här är ju min lilla ungdomskärlek. Jag tror inte att detta är sant. Vad tror du? Åh Gud svara jag, denna underbara människa kan inte vara en mördare, aldrig Charlotte, det tror jag inte på. Nej vi har bara sett dom fina sidorna, har du märkt nånting annat du som träffade honom, umgicks med honom. Ja sa Charlotte jag är så chockad i dag men jag ska skriva i morgon. Och (ohörbart) och sen då så småningom så skrev hon då att, att det var en jättefin människa Loran men när man blev ensam med honom så märkte man hans kvinnosyn. Att han hade nedvärderande kvinnosyn. Och att han inte hade förmåga att ha en relation på samma villkor, ungefär så skrev hon. Och hon märkte också att man inte fick ställa krav på honom. För att då kunde han eh brusa upp och, och bli arg helt enkelt. Och eh av den här erfarenheten så känner jag att hans kvinnosyn hade inte fått den uppfostran och den svenska synen på, på det här med en relation utan han skulle ha makten. Den fullständiga makten inför henne. Och jag har också pratat med Charlotte här som umgicks med honom. Hon säger det är ju tre år sen, jag har kommit över det alltihopa men jag upplevde att han hade såna hära våldsegenskaper, så att han kunde ta till våld när, när nån (ohörbart) ställde krav på honom, det gick inte utan han skulle ha bestämmande, vara bestämmande. Och (ohörbart) aldrig upplevt det, nej man tror inte att det är sant men så kan det bli när man är ensam med honom och. Och hon sa också jag har heller ingenting emot att berätta om hur det har varit om det skulle finnas intresse av

det från din sida.

Fhl: Mm.

KH: Så har hon skickat tillbaks sitt telefonnummer till, till mig på facebook att, att överlämna om det är så att du skulle känna intresse av att veta (ohörbart) Den här gömda sidan som vi . . .

Fhl: mm

KH: . . .aldrig märkte av. Men det som också känns väsentligt för mig att berätta det är att min son blev ju, vi kom hem från semester nu på lördag så var jag alldeles förstörd. Jag orka inte packa upp, jag orka ingenting, jag bara tänkte på Loran. Så jag tog och skrev på ett meddelande till hans mamma, Terese Mocke, i Paris och jag tänker, jag skriver ingenting om det som har hänt eller om det är sant eller om vad allt. För det jag bara skriver. Kom ihåg Terese att vi tänker på dig. Vi har dig i tankarna hela tiden både dig och din familj och fast tragedier inträffar så ska du ändå känna vänskap och att goda tankar gör också, ger också mycket kraft, så skrev jag till henne. Och så skriver hon tillbaka: Allt är förstört, allt är förstört.

BJ: (ohörbart)

KH: Vänta vad säger du Bosse?

BJ: (ohörbart) prata med honom också.

KH: (ohörbart) så klart då (ohörbart). Men jag tänker ta det här färdigt först. Och då svarade hon: Det är fruktansvärt här. Loran är kvar däruppe. Han har ringt och han orkar inte leva. Och jag, jag gick inte in på nånting då som det här eh andra den där webbsidan och skrev om honom utan jag bara sa att vi tänker på dig, du finns i våra tankar. Och sen så kände jag bara men Gud vad hon är förtvivlad. Vad vet hon vad (ohörbart) hon. Och (ohörbart) det är (ohörbart) Och så översatt hon på franska och skicka till (ohörbart) och (ohörbart) upp mig och jag tänkte jag kan ju inte franska och jag kan ju knappt engelska men hon ringde, man kan tydligen ringa på facebook. Jag visste inte om det utan plötsligt bara (ohörbart) bild Terese Mocke vill prata med dig. Och då bara tryckte man okej där, okej där, okej där så plötsligt så fanns hennes röst här i Bjurslätt Och hon bara grät och grät och grät och dom små flickorna dom skrek och skrek. Och det var knappt att man hörde vad hon sa men (ohörbart) : Please Terese you must speak english. Hon tala bara franska. Och då börja hon berätta att Loran hade ringt till henne och sagt att, att han orkade inte leva mer. Han ska dö, han ska ta livet av sig. Och dom (ohörbart) adjö, han hade sagt adjö till mig nu och jag vet inte vem som kan hjälpa mig. Jag behöver hjälp att själv överleva. Ungefär så förklara hon. Först på franska och sen då på jag uppfatta ändå att det så här hon sa. På franska. Med den lilla franska jag kunde. Sen tog hon då engelska och så kom en av döttrarna också och, och fortsatte förbättra hennes engelska. Men summa summarum var den att att Loran hade ringt ett samtal till henne. Och jag fatta att det var på torsdag. Och att eh han skulle orka inte leva det var så hemskt som hade hänt och han orkade inte leva längre utan nu tar jag adjö, jag tar adjö av dig mamma och tackar dig så mycket för allt som har varit. (ohörbart) (ohörbart) grät (ohörbart) honom. Han är där. Ja sa jag försökte jag säga att det jag sist har läst om det är att han är i Bryssel. Det är ju (ohörbart) inte när han ringde då, var han hemma i Sverige. Och han har tagit adjö av mig. Och (ohörbart) och vi får aldrig se honom mer. Det var bevis på att han hade. Och barnen grät och så (ohörbart) du måste gå till en läkare , du måste få hjälp. Terese du måste få prata med någon, samtala med någon om denna tragedi. Du måste också kunna sova , jag har inte sovit på tre nätter , ingenting har jag sovit. Jag kommer att dö första av alla sa hon då. Och jag tänkte (ohörbart) att det är Terese Mocke som mamman jag tänkte det ska inte verkligen jag behöva tala

om. Jag tror hon (ohörbart) att mamma sitter där nere ensam med sina barn och en (ohörbart) för dig Terese (ohörbart) vi finns med i tankarna, vi tänker på dig och vi ska stötta dig vad vi kan. Och och sen grät hon igen och talade dålig franska men så kom jag på att det var engelska (ohörbart) tala och jag satte på högtalarn så (ohörbart) på gården här så min man hörde att det var någon väldigt högt förtvivlad människa som jag pratar med. Och sen sen har jag bara (ohörbart) liksom skrivit en, ja nån ramsa från nån barnabön har jag satt in till henne och hon skriver tack mamma. Vi vi älskar dig och såna här saker. (ohörbart) inte skrivit i på facebook. Och Loran tog bort sig själv ifrån facebook. Han (ohörbart) där. Tog bort hela facebooksidan. Eh han (ohörbart) va nej han hade (ohörbart).

BJ: (ohörbart)

KH: Och det tog han bort från facebook. Och hans telefon är borta. Vi har skickat sms (ohörbart) som Bosse brukar skriva. Som sms och skicka. Inget svar inget svar. Utan (ohörbart) vi tror nog som mamman att han har tagit livet av sig. Men det är ju jättebra att det är internationell eftersökning men vi tror inte att han finns nåt mer. (ohörbart) men hur skulle man kunna hitta honom. Vi vet att han kunde inte simma. Vi vart ju i badhuset med honom flera gånger. Han kunde inte simma. (ohörbart)

Fhl: Har han vänner i Bryssel till exempel?

KH: Nej. Nej.

Fhl: Var har han vänner i Europa nånstans?

KH: (ohörbart) bara Paris.

Fhl: Det är bara Paris?

KH: (ohörbart)

BJ: (ohörbart)

KH: (ohörbart) nu vill min man komplettera. Så jag återkommer. Nu får du prata med Bosse lite här.

Fhl: Mm.

KH: Ja?

Fhl: Mm.

BJ: Jag tänkte bli kortfattad, eh , jag har hjälpt Loran att skriva ett cv. för några års sedan.

Fhl: Mm.

BJ: Där listas det upp tidigare bakgrundshistoria, bara i korta, korta stumpar.

Fhl: Mm.

BJ: (ohörbart) en (ohörbart) adress så skickar jag den kan jag skicka den direkt så borde kunna (ohörbart) i hans (ohörbart) lite grann om hur han hade det i Syrien.

Fhl: Mm.

BJ: Men jag gör så här också att jag ber Kerstin (ohörbart) (ohörbart) kontaktman mamman (ohörbart)

Fhl: Mm.

BJ: Hon bor på Karl Brodersväg i 50 i Hässleby.

KH: (ohörbart)

Fhl: Mm.

BJ: Och hon heter Helena (ohörbart)

Fhl: Ha jag ser jag ser det på en slagning jag har här hon, ja just det.

BJ: (ohörbart) du har hittat henne redan. (ohörbart) hon kan ha (ohörbart)

Fhl: (ohörbart) vore tacksam då om Bosse om du mailar mig här sen.

BJ: (ohörbart)

Fhl: Att du skriver dom kontakter som ni har till Loran och till hans mamma och eventuellt, vet ni om, vet ni om mammans adress i Paris till exempel och så där

vidare.

BJ: Tyvärr inte för att vi har inte vart (ohörbart) har inte nån
Fhl: Nej.
BJ: adressuppgift egentligen (ohörbart)
Fhl: Skulle du också kunna skriva till exempel Charlottes telefonnummer?
BJ: Det skulle vi kunna göra ja.
Fhl: Och dom kontakter ni har och telefonnummer till Loran och telefonnummer till mamman och så här vidare.
BJ: Ja eh jag tänkte på hans (ohörbart) som är nära kompis i jag har för mig att han bor på samma gata som Loran.
Fhl: Ja just det.
BJ: Men honom har ni koll på antar jag. (ohörbart) har jag för mig.
Fhl: Okej, ja.
BJ: Men som sagt (ohörbart) så ska jag se till och få skickat dom data vi kan ha tillgängliga.
Fhl: Det ska jag göra men eh och nu har inte ni har inte varit i kontakt med med med Terese Mocke i nu under, i går till exempel.
BJ: Nej nej inte alls.
Fhl: Nej.
BJ: Nej. (ohörbart) brevet som (ohörbart)
Fhl: Och ni har inte hört nånting ifrån Loran heller nu?
BJ: (ohörbart) eftersök (ohörbart) och då (ohörbart) konstatera att mobiltelefonen (ohörbart) stängd för inkommande samtal men den är inte avstängd, (ohörbart) avregistrerad.
Fhl: Okej. Nej. Nej men nu som sagt du kan väl skriva ner dom telefonnumren och min mail mailadress är hans . . .
BJ: (ohörbart) skriva ner (ohörbart) hans . . .
Fhl: punkt
BJ: Ja.
Fhl: kinander . . .
BJ: (ohörbart)
Fhl: k i n a n d e r
BJ: Ja.
Fhl: hans.kinander
BJ: Yes.
Fhl: Så har vi då snabeln.
BJ: Ja.
Fhl: polisen punkt
BJ: ja
Fhl: se
BJ: Okej. Ja men då gör vi här att vi skriver ner (ohörbart) kontaktuppgifter både Loras telefonnummer och kontaktuppgifter till till (ohörbart) moster eller.
Fhl: Dom ja dom kontakter ni har så att säga som kan vara av intresse för oss.
BJ: Ja. Yes vi gör så.
Fhl: Mm.
KH: (ohörbart)
BJ: (ohörbart) Charlotte kommer jag kommer skicka med numret till också.
Fhl: Det blir jättebra.
BJ: Då så.
Fhl: Och det när numret . . . där, har ni nåt mobilnummer som jag skulle få också?
BJ: (ohörbart) ...
Fhl: 4117?

- BJ: Ja. ...4117.
- Fhl: Och du heter Bosse ja. Bosse Jakobsson?
- BJ: Ja.
- Fhl: Jag det var inget annat Kerstin hade på hjärtat nu så att säga så . . .
- BJ: hon skulle (ohörbart) några ord till. (ohörbart) kommer.
- Fhl: Tack så mycket. Tack hej.
- KH: Hej igen. Jag tänkte så här att men ni kunde väl prata lite sen tror jag man kan börja känna sig avkopplad och avstressad och.
- Fhl: Mm.
- KH: Få känna att vi har i alla fall gjort det det vi borde göra och det vi det vi kanske kan må bättre av när vi har berättat om det här. Jag tänkte på Charlotte här som skrev till mig på facebook med meddelande att det finns en facebookside som är en vän till, till Therése Eriksson som, alltså vi antar att det är Therése Eriksson som har blivit mördad men vi vet ju inte det.
- Fhl: Nej.
- KH: Det är bara vad vi känner på oss att det är så. Och Therése Eriksson var eh gravid det hade vi uppfattat på facebook och att Therése Eriksson hade varit på mödravårdscentralen och fått ett ultraljud gjort. Och de här ultraljudsbilderna skulle hon visa för Loran på onsdag kväll förra veckan. Och det var därför hon åkte dit med bilderna enligt Therése väninna som har skrivit om det här på facebook. Och jag har fått meddelande från Charlotte om detta som följer (ohörbart) i detalj. Hon känner till vänner och släktingar och allting för att hon, hon är arbetslös och bara sitter och kollar på det här.
- Fhl: Ja.
- KH: Ja och då skulle Therése Eriksson åka till Loran och visa på dom här ultraljudsbilderna av deras baby. Och då, eh då uppstod bråk då där på kvällen. Och då kan jag tänka mig att det här är nånting som, som Loran kanske inte ville känna att han var fast i en fälla på något sätt utan ville ha sin frihet.
- Fhl: Mm.
- KH: Men samtidigt så (ohörbart) tatt adjö av sin framtid när han ändå gjorde henne med barn. Han skulle (ohörbart) ha känt till (ohörbart) detta tycker jag då. Det är liksom min privata åsikt och där hade vi inte insyn på detta område, hade inte insyn eller förståelse för att han hade brister i (ohörbart) Då hade vi ju tagit upp det därför han var ju vår kontaktha kille. Men vi tog för givet att han kunde hantera en relation. (ohörbart) . Det tog vi för givet tyvärr va, så att det här känner vi att eller jag personligen känner att det här var väl nånting som blev för mycket för honom och att i vredesmod så hände någonting som han sen har bittert bittert ångrat. Och av den anledningen då förstått att här kan jag inte leva längre. Och ringt sin mamma då från, från Vårgårda (ohörbart)
- Fhl: Vad vad hade han sagt till sin mamma har du hört det eller?
- KH: Nej jag vet inte mer än att han har sagt jag kan inte leva jag kan inte leva jag måste dö nu. Och och liksom jag förstod också tackat mamman, tack för allt mamma. Och hon hade börjat storgråtit och försökt prata mer men han bara sagt jag orkar inte mera. Och jag menar det är ju klart att om detta var i vredesmod och övermod som det här skedde så har han ju så mycket andra mänskliga känslor som gjorde att han såg ingen framtid längre. Och gett sig iväg då han hade ju en bil. Som, som vi har förstått så så har han skrivit tidigare om att han har köpt en bil och tagit körkort och och vi har grattat och så va. Men vi vet ju inte utan det är bara, det är bara så där.
- Fhl: Om jag uttrycker mig så här också om, nu ska jag inte förutsätta nånting men jag hoppas ju att om du hör nåt livstecken ifrån Loran eller mamman här i försättningsvis så är jag ju tacksam . . .

KH: alltså du förstår att vi . . .
Fhl: . . . du hör av dig till mig.
KH: Vi kan inte räkna med att vi får livstecken från honom.
Fhl: Nej men om utifall att.
KH: Ja alltså jag känner ju så här att det är ju mamman i Paris som behöver ha hjälp
Fhl: mm
KH: Hon borde ju verkligen ha hjälp av någon som kan prata med henne och . . .
BJ: (ohörbart)
KH: . . . för jag vill ju heller inte då fråga har du hört nånting från Loran.
Fhl: Nej ja, det är inte det jag säger utan . . .
KH: (ohörbart)
Fhl: . . . det är om nån som hör av sig spontant till er.
KH: Alltså den här mamman behöver ju hjälp.
Fhl: Mm.
KH: Med (ohörbart) som kan tala hennes språk kingala.
Fhl: Mm.
KH: Tänk om vi hade kunnat ordna så. För att om Loran lever så hör han av sig till henne.
Fhl: Mm.
KH: Inte till oss. Utan han hör av sig till Terese som har varit hans alltiallo under alla tider.
Fhl: Du kan väl så kan du skriva upp mina telefonnummer är du snäll?
KH: Ja det här är ju vi har fått telefon till dig (ohörbart)
Fhl: Va har vilket vad är det för nummer du har?
KH: Jag ska se jag har skrivit det här borta. Vi fick telefonnumret 010 5658537.
Fhl: Mm. Ta och skriv mitt, mitt, min mobil också.
KH: Ja.
Fhl: 0706
KH: 0706
Fhl: 31
KH: 31
Fhl: 77
KH: 77
Fhl: 41
KH: 41.
Fhl: Mm.
KH: 0706 31 77 41
Fhl: Ja.
KH: Ja. Alltså det är ju så här att jag känner ju när det gäller mamman så är det ju mamman som kommer att få, om han lever ännu, så är det mamman som kommer han kommer att ta kontakt med. Inte oss.
Fhl: Och det är i Paris hon bor?
KH: Ja. Ja visst. I Paris bor hon och har vad jag förstår fått en lägenhet i dag och har fyra, fyra små eller inte små men tre barn är då väldigt små. Hon har fyra döttrar och tre är då små. Och . . .
Fhl: och nån adress, det sitter ni inte på, i Paris så att säga?
KH: Nej.
Fhl: Nej.
KH: Nej. Och när nu mamman alltså hon grät ju hejdlöst i lördags.
Fhl: Mm.
KH: Han har sagt adjö till mig.
Fhl: Mm.

- KH: Han har ringt. Och då sa vi ja har läst på webben att han är i Bryssel. Och (ohörbart) det tror jag inte. Jag vet ju inte hur säkra såna uppgifter är om han har tagit ut kontanter eller betalat bensin eller vad det kan va. Och jag kan ju inte fråga där heller då, dom kan inte svara. Om han verkligen har varit och kört bil ända till Bryssel.
- Fhl: (ohörbart) jag kan ju för och ha en viss förhoppning här då till både till dig och kanske till mamman i om du har kontakt med henne här.
- KH: Ja.
- Fhl: Att eh att han har hamnat i Bryssel, det är vi i princip säkra på.
- KH: Men oj.
- Fhl: Flyg.
- KH: Ett steg i alla fall, kanske han lever.
- Fhl: Mm.
- KH: Kanske kanske att det finns ett en liten chans att han . . .
- Fhl: Det finns ju en . . .
- KH: (ohörbart)
- Fhl: . . . smula hopp här vill jag påstå.
- KH: Att han orka (ohörbart) men det här är ju ingen inget krav på pass. Det det tillhör ju Schengenområdet.
- Fhl: Jo visst men det blir svårare för honom och . . .
- KH: ge sig iväg därifrån.
- Fhl: . . . utanför Europa så att säga.
- KH: Absolut, absolut. Jag förstår ju att han, att han i så fall är oerhört ängslig.
- Fhl: (ohörbart)
- KH: (ohörbart)
- Fhl: Han behöver ju ha hjälp, han också.
- KH: Han behöver ju hjälp men alltså mamman behöver ju också hjälp.
- Fhl: Precis.
- KH: Liksom professionell hjälp skulle hon behöva. Och inte kan hon sova på nätterna.
- Fhl: Nej.
- KH: Och, och Loran är mitt allt, han är mitt allt, han är min han är som en parhäst nu översätter jag ju hennes franska till till google, googlesvenska. Han har alltid varit min parhäst hela tiden. Och vi hållt nära kontakt alltid alltid. Jag behöver honom för att överleva. Så skriver hon då om jag översätter då. Så att denna kvinna skulle verkligen behöva hjälp. Och (ohörbart) kanske nåt som hon skulle kunna få genom polisen.
- Fhl: Ja vi sitter ju på lite för lång distans här men det är klart att hon, hon måste söka hjälp där hon är.
- KH: Jo.
- Fhl: Men vi, vi ska se vad vi kan göra här naturligtvis.
- KH: Och den enda människa som, som skulle få veta om han har överlevt det är ju hon.
- Fhl: Mm. Jag har en annan fråga när du ändå är på tråden. Har ni tittat på GT idag på, eh . . .
- KH: GT har vi inte kollat på webben.
- Fhl: Skulle ni vilja titta där nu, för där är en bild.
- KH: På i Göteborgs tidningen?
- Fhl: I gt.se. Expressen GT ja.
- KH: Jo expressen det har vi sett. Och vi tror att det är också en bild tagen här. Nej det är det inte, han har en keps på huvudet.
- Fhl: Ja. Är det Loran?

- KH: Det är Loran ja. Visst är det Loran. Oj oj oj. (ohörbart) tala om för dig att han var så fruktansvärt noga med sitt utseende när han bodde här.
- Fhl: Mm.
- KH: Han gick och klippte sig hos en, en kompis som var frisör varenda vecka. Alltså nästan överdrivet noga med sitt hår och med sitt utseende och jag sa till Loran men vilka muskler du har tränat upp. Jag har har gått på gym flera gånger i veckan för att få fram dom här musklerna. Men såna där muskler får man väl inte, har du tagit nå tabletter för att få det där, såna där. Men han svarade inte.
- Fhl: Okej. Nej.
- KH: Han svara inte. Så att jag fick ju en känsla av att han har tagit anabola steroider. Men det var bara alltså som jag fick för mig. Jag fick inga bevis över men jag kände att vilka enorma muskler han har tränat upp.
- Fhl: Mm.
- KH: Kanske han har fått tagit såna där anabola steroider. Och sen har jag, har jag också läst att den hära tjejen Therése Eriksson jobbar på Icas matvarubutik men att hon jobbade extra på ett gym. Och det tänkte jag aha det är på gymmet dom träffats.
- Fhl: Okej. Ja.
- KH: Men som sagt var att hennes facebook sida är fortfarande kvar och det gör ju naturligtvis att vi vet inte vem det är som är mördad eller dödad men det kommer vi ju att få reda på så småning om. Vi har bara tagit för givet att det är denna tjej det handlar om. Men vi vet inte och vi har inte nån bevis eller så och. Vi behöver inte veta allting heller. Ibland är det bättre att kanske inte veta allt. Men vi tror att det är denna Therése Eriksson som har, som har kommit med sina ultraljudsbilder för att kanske binda Loran och tala om att det här kräver ett visst ansvar från dig och, och att det har blivit konflikter på grund av detta.
- Fhl: Mm.
- KH: Så har jag uppfattat det. För att det var väldigt svårt och tänka sig att styra honom i det fallet. Han ville alltid vara den som styrde och hade kommandot på många sätt då men, men . . .
- Fhl: mm
- KH: . . . det var en känsla bara.
- Fhl: Jag tackar så mycket så kanske vi återkommer till varandra vi . . .
- KH: jo Bosse ska ju maila dig också.
- Fhl: Ja.
- KH: Och den här flickan Charlotte kommer du att få, Charlotte (ohörbart) kommer du att få telefonnummer till.
- Fhl: Jättebra.
- KH: Om du . . .
- Fhl: mm
- KH: . . . känner för att komplettera med det också, men då så.
- Fhl: Tack så jättemycket.
- KH: Tack tack. Hejdå. Hej.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diarienumr

5000-K1017591-15

Hörd person

Eriksson, Ove

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Pappa till Therese

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mord

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Hans-Erik Nilsson

Förhørsdatum

2015-08-13

Förhör påbörjat

14:20

Förhör avslutat

Förhörplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MBJ

Berättelse

Förhørsledare Hans-Erik Nilsson: Fhl

Hörd person Ove Eriksson: Ove

Fhl: ... och eran dotter då, som heter Therese Eriksson

Ove: Ja.

Fhl: eh, har då tidigare, om jag förstår rätt här, haft sällskap med Loran Mogi?

Ove: Ja.

Fhl: Men har, hade det inte nu?

Ove: Nej.

Fhl: Nej.

(En mobiltelefon ringer)

Fhl: Och du berättar... jo, och då förstår jag på dig rätt här, så var dom inget par just nu?

Ove: Nej.

Fhl: Nej. Eh... men var dom, umgicks dom eller?

Ove: Nej.

Fhl: Det gjorde dom inte heller?

Ove: Nej.

Fhl: Hä. Var dom ovänner?

Ove: ... eh, jag vet inte, jag tror det. Eh

Fhl: Ja, när, när tog detta förhållande slut, om jag säger så?

Ove: det tog slut, eh... ja, i s... söndags, tror jag, eller om det var i... nej, det måste ha varit i torsdags eller fredags.

Fhl: Jaha, nu bara för 1 vecka sen drygt?

Ove: Ja, jajamän. Ja, det har varit en snurra, för Therese har bott hos oss

Fhl: Den sista tiden nu?

Ove: sista tiden, ja.

Fhl: Okej.

Ove: Och lägenheten hon har på Kungsgatan, den bor hennes bror i.

Fhl: Den bor hennes bror i, jaha.

Ove: För han är i separation med sin sambo ifrån Herrljunga.

Fhl: Hur längesen är det, men har hon

Ove: Hon har bott hemma här i, ja... sen i, ja... vad fasen blir det, april, maj, juni, juni tror jag.

Fhl: Ja, okej.

Ove: Ja, så hon har bott hemma ett tag.

Fhl: Ja, ja. Och... i och med att hon flytta hem här så får du, var det slut då med...

Ove: Dom umgicks lite sporadiskt, ja.

Fhl: okej.

Ove: Och när dom träffades så var det bråk och ett jävla liv och så kom hon hem här och det var, ja... hela tiden var det

Fhl: Okej, har han

Ove: krig.

- Fhl: misshandlat henne också, vad du vet, eller?
- Ove: Försvarsmisshandel, kan man säga.
- Fhl: Okej.
- Ove: Så att hon har haft lite blåmärken och det ena med det andra, och hon har, han har hotat henne... med att han ska ta livet av ungen, som dom har tillsammans.
- Fhl: Den som ska födas?
- Ove: Ja. Nu är telefon borta, så det sms:et hittar vi aldrig. För
- Fhl: Nej, vilken månad är hon i
- Ove: 5:e.
- Fhl: 5:e månad, okej.
- Ove: Mm. Så hon var ju på ultraljud i... går då.
- Fhl: Ja, och ni prata med henne igår, om jag förstår rätt?
- Ove: Hon var hemma här igår och åkte härifrån vid 8-tiden.
- Fhl: Ja, och då skulle hon träffa
- Ove: Till Jennie.
- Fhl: sin väninna Jennie Eriksson?
- Ove: Ja.
- Fhl: Eh, och så skedde, eller vet ni det? Att hon åkte dit då?
- Ove: Ja. Ja, ja, ja. För Jennie, dom var ju där och
- Fhl: Okej.
- Ove: så hade dom väl pratat med Lorens, för Therese har tatt bort han ifrån allt, skaffat nytt telefonnummer, för att han inte ska kunna nå henne.
- Fhl: Nej. Och så, vad du har hört berättas så, så var hon hos Jennie igår till klockan...?
- Ove: Halvåt... eh, ja, halv 8, 8.
- Fhl: Halv 8, 8. Ha.
- Ove: Nej. Nej. Halv 10. Halv 10, kvart i 10, hade hon åkt därifrån.
- Fhl: Enligt Jennie då?
- Ove: Enligt Jennie, ja. För att träffa Lorens och
- Fhl: För att träffa

Ove: Loren

Fhl: Loran

Ove: ja

Fhl: hemma i hans lägenhet?

Ove: Nej.

Fhl: Nehej?

Ove: Ute på... ute. Inte i lägenheten

Fhl: Inte

Ove: nej.

Fhl: Brukade hon, oavsett vilket skäl det månne vara, åka hem till hans lägenhet?

Ove: Ja, förut gjorde hon det

Fhl: Ja.

Ove: innan det här sista hände.

Fhl: Innan det, för 1 vecka sen, menar du?

Ove: Ja.

Fhl: När det tog slut

Ove: Ja.

Fhl: ännu mer, om man säger så.

Ove: Ja.

Fhl: Men innan, tiden även när hon bodde hos er då, så kunde hon besöka honom i

Ove: Ja.

Fhl: i lägenheten

Ove: Jajamän, det har hon gjort.

Fhl: ha. Men igår, som du har hört ifrån Jennie då, så skulle dom träffas på, ute på byn någonstans?

Ove: Ja, på Klocket då.

Fhl: På...?

- Ove: På Klocket, där dom bor.
- Fhl: Där hon bor?
- Ove: Ja, hon bor ju alldeles precis i närheten
- Fhl: Jaha, okej.
- Ove: så att det var ju alltså inte långt
- Fhl: Backgårdsgatan nånstans?
- Ove: ja, hon bor ju i villorna längre ner.
- Fhl: Jaha, okej, okej.
- Ove: Ja. Så att... vi säger 200 meter ifrån Jennie då.
- Fhl: Okej, mm.
- Ove: Nånstans där skulle dom träffas vid en parksoffa.
- Fhl: Ha.
- Ove: Och sen är det bara spekulationer vad som har hänt, om han har lurat hem henne till lägenheten eller om hon har följt med han... självmant hem till läg, det vet vi inte.
- Fhl: Nej, nej. Eh...
- Ove: Det var ju, hon har ju kompisar som hon har pratat med, men det är ju under tiden hon var kvar hos Jennie, så har hon varit på... twitt, inte twitter, där...
- Fhl: Instagram eller
- Ove: Instagram, tror jag.
- Fhl: okej.
- Ove: Och hon har pratat med Tommys, eh, flickvän, via Instagram igår vid 9-tiden.
- Fhl: Ja. Eh...
- Ove: Men oss har hon inte, för vi
- Fhl: Men du prata med henne, säger du, 8-tiden igår?
- Ove: ja, vid 8-tiden
- Fhl: Ja.
- Ove: var hon hemma här
- Fhl: Ja. Och sen har du inte haft nån kontakt?
- Ove: sen har vi inte

Fhl: Och inte försökt att ringa henne heller?

Ove: Jo.

Fhl: Okej.

Ove: Eva har ju varit ute i natt och letat efter henne.

Fhl: Okej.

Ove: Varit borta på Klocket. Men det är ju efter att han har försvunnit

Fhl: Men hon bodde hemma här nu egentligen?

Ove: Ja, hon bodde hemma

Fhl: Ja.

Ove: hon skulle hem till Jennie

Fhl: Och sen

Ove: skulle hon komma hem direkt. Men så har

Fhl: För hon hade inte berättat för er

Ove: Nej.

Fhl: att hon skulle visa foton på ultraljudet?

Ove: Nej.

Fhl: Utan det, det hon sagt till er var att hon skulle till Jennie och sen skulle hon hem tillbaka hit?

Ove: Japp.

Fhl: Hon gick, eller?

Ove: Cyklade.

Fhl: Cyklade? Vad är det för cykel hon har?

Ove: En rosa Crescent. Och den har vi letat efter överallt. Men den kanske stod i lägenheten, det vet inte jag. Eller också har Loren tagit den till Alingsås, för han har tagit tåget ifrån Alingsås.

Fhl: Ja, var ni, var har du hört detta ifrån, att han skulle ha tatt tåget till Alingsås?

Ove: Det har vi på, med dom här kontakterna vi har haft.

Fhl: Ja, vem, vem har du haft kontakt med?

- Ove: ... ja, det är ju, vad heter det, det är ju... vad heter hon då... Jennie och Malin heter hon.
- Fhl: Är det en annan kompis?
- Ove: En annan kompis till henne.
- Fhl: Ja. Och hur vet dom att
- Ove: Hon har
- Fhl: att Loran har
- Ove: säk, säkra, för hon är tillsammans med nån utav kompisarna till Loren.
- Fhl: Och att han på nåt sätt skulle ha meddelat kompisen då
- Ove: Ja.
- Fhl: att han
- Ove: Ja. Plus att han har ringt till Frankrike till sin morsa, och morsan har ringt till före detta flickvännen.
- Fhl: Han hade pratat med sin mamma i
- Ove: I Frankrike, ja.
- Fhl: i Frankrike.
- Ove: Ja.
- Fhl: Vad skulle han enligt uppgift ha sagt till henne?
- Ove: Han... bekräftat att han skulle lämna landet och han har gjort nåt dumt.
- Fhl: Gjort nåt dumt, okej.
- Ove: Och då har ju vi, förmedla ju telefonnumret till henne, till er då
- Fhl: Mm.
- Ove: så att ni har kanske pratat med henne, det vet jag inte, men
- Fhl: Nej, men det numret har vi fått
- Ove: ja.
- Fhl: ja.
- Ove: Jajamän.
- Fhl: Och det, fick du nån uppfattning om när han skulle ha... när var han synlig på
- Ove: Vid 12-tiden i Alingsås.

Fhl: i natt?

Ove: I natt.

(Röster hörs i bakgrunden)

Fhl: Och det var snack om att han skulle haft nån väska med sig, prata nån om

Ove: En resväska, ja.

Fhl: resväska.

Ove: Ja.

Fhl: Ha.

(Folk pratar och går omkring)

Ove: Hon har en blomma på ena foten.

Fhl: Eh, Therese?

Ove: Ja. Och så har hon en lilja här på sidan.

Fhl: Okej.

Ove: Tatuerad.

Fhl: En blomma på foten och en lilja på ryggen eller?

Ove: Ja. Ja, det är ju en, en... nej, här på den sidan.

Fhl: Okej, ja.

Ove: Ja, det är ju en, en stor tatuering

Fhl: En stor tatuering lilja, ja.

Ove: ja.

Fhl: 8 säger du, var sista gången ni prata med henne igår?

Ove: Ja. Vi satt uppe i tv-rummet och Tommy var hemma här och allting var frid och fröjd. Tommy skulle få barna ifrån Alings, eller från Herrljunga, för han skulle ta hand om dom nu.

Fhl: Skulle hon, som ni känner henne, skulle... skulle Loran va kapabel att övertala henne att hänga med hem? Till hans lägenhet?

Ove: ... jag är rädd för det.

Fhl: Det är inte teoretiskt omöjligt, om man säger

Ove: Nej.

Fhl: nej. För jag menar, han måste ju ha, om hon nu har följt med honom hem så... kan han ju inte ha tvingat henne hela vägen hem hit, menar jag

Ove: Eh, nej, det

Fhl: menar, hon var inte, hon var inte så rädd för honom rent fysiskt? Så att hon inte skulle våga gå in i lägenheten, menar jag?

Ove: ... nej, jag vill inte tro det.

Fhl: Nej, nej. Nej.

Ove: Fast hon har blivit varnad. Och jag har sett hans... attityd, hur han beter sig.

Fhl: Har du sett honom våldsam?

Ove: Naej, han har ju inte varit våldsam då, men alldeles före.

Fhl: Före?

Ove: Eh, innan jag har kommit.

Fhl: Jaha, okej, okej.

Ove: Och så är han sån här... psykare

Fhl: Vad, vad tyckte han om att han skulle bli pappa då?

Ove: ... jo, ja, det vet jag inte. Han har 2 sen förut... så jo, det var la roligt i och för sig.

Fhl: Men alltså han var inte, han var inte förbannad på Therese för

Ove: Han var förbannad för att han inte fick följa med på ultraljudet.

Fhl: Jaha, igår?

Ove: Igår, ja.

Fhl: Okej.

Ove: Det var han förbannad för.

Fhl: För det ville han göra?

Ove: Ja. Men det... eftersom det inte var nånting, och sen var Therese lite osäker på han... så sett

Fhl: Ja, jag förstår.

Ove: ja.

Fhl: Men det, och hur vet ni att han var förbannad över det då?

- Ove: Eh, det har hon sagt.
- Fhl: Men han för, han försökte inte åka med ändå eller åka dit ändå eller?
- Ove: Nej, nej
- Fhl: Vad ni har
- Ove: nej. För Eva var med Therese.
- Fhl: Jaha, okej, okej, ja.
- Ove: Och Eva hade sagt blankt nej. Och Eva
- Fhl: Eva är din fru, ja.
- Ove: är fru. För jag och Eva vill inte ha med Lorens att göra, för han har betett sig så jävla illa, gentemot oss också.
- Fhl: Okej. Men han, har han fysiskt sett misshandlat
- Ove: Nej. Ja, Therese, menar du?
- Fhl: Ja?
- Ove: ... ja, vi tror det.
- Fhl: Ni tror det?
- Ove: Ja.
- Fhl: Hon har inte, och då säger du du har sett
- Ove: Men hon
- Fhl: du har sett blåmärken vid nåt tillfälle?
- Ove: ja, ja.
- Fhl: Men hon har aldrig gjort nån anmälan eller?
- Ove: Nej. Men hon har... hon sa att hon har anmält han för det här sista, eh, bråket som var då. För då hade han ju skrivit ett sms till Therese, att han hoppades på att barnet skulle dö.
- Fhl: Okej.
- Ove: Alltså, det var ju hotelser
- Fhl: Hade han skickat det till Therese?
- Ove: Till Therese, ja. Och efter det så har Therese bytt telefonnummer och grejer, men det finns ju kvar i telefon.

- Fhl: Hon hade, men hon hade naturligtvis en mobil med sig?
- Ove: Hon hade en mobil med sig igår, ja.
- Fhl: Ja. Hur ser den ut?
- Ove: En Samsung S... 4.
- Fhl: Svart, vit?
- Ove: Svart. Med svart... sån här...
- Fhl: Ja, okej, ja. Vad hade hon för kläder på sig igår?
- Ove: ... stora brokiga mjukisbyxor.
- Fhl: Stora brokiga...
- Ove: Ja, vad hade hon för tröja...? Ja, du...
- Fhl: mysbyxor.
- Ove: jag kommer, det kommer jag inte ihåg.
- Fhl: Nej. Men stora... och när du säger "brokiga", vad var det för färg eller vad
- Ove: Brun och svart, beige-bruna-svarta.
- Fhl: Mm.
- Ove: Det är vad jag kommer ihåg att hon hade i alla fall. Sen, för jag var aldrig med när hon åkte, för jag
- Fhl: Och tröja eller sånt?
- Ove: ja, en tröja hade hon på sig. Och hon hade nog en, jag undrar om hon hade en jacka på sig, eftersom hon cyklade. Kan hon ha haft. Jag törs inte säga
- Fhl: Nej
- Ove: jag var ju inte med när
- Fhl: och en rosa Crescent, säger du?
- Ove: Ja, en rosa, ja. Med svart korg fram.
- Fhl: Okej.
- Ove: Och vi har la nummer och det på cykeln så
- Fhl: Ja, ja. När fick han besked om att han inte fick följa med på ultraljudet?
- Ove: Det hade han väl fått, eh, dan före eller... skulle jag tro, jag, det vet inte jag riktigt

säkert.

Fhl: Nej, nej. Och du säger att dom har inte levt ihop sen...?

Ove: Nej, dom har inte

Fhl: mars – april nånting, i år?

Ove: va?

Fhl: Eller... har du, dom har bott ihop vid nåt tillfälle?

Ove: Ja, dom har ju bott i

Fhl: I den lägenheten?

Ove: den lägen

Fhl: I hans lägenhet?

Ove: ja. Från och till.

Fhl: Ja, just det. Men vad sa du att efter... mars – april nån gång eller

Ove: Ja, då var det ju... då har hon ju flyttat hem

Fhl: Ja, okej, då har

Ove: hon hade ju lägenheten på

Fhl: Kungsgatan?

Ove: Kungsgatan

Fhl: ja.

Ove: och där bodde hon till Tommy flytta dit.

Fhl: Ja, okej.

Ove: Och sen har hon bott hos Lorens, och sen har hon bott hemma, från och till.

Fhl: Ja, men det, när man kan säga att hon helt slutade att bo hos

Ove: Loren

Fhl: Lorens eller Loran eller...

Ove: Ja-a... ja, det, det måste ju va

Fhl: Hon har inte bott ihop med honom under sommaren eller nu eller?

Ove: Joo... inte under sommaren, har hon inte bott.

Fhl: Nej.

Ove: Sen har hon ju varit där borta och sovit över, men hon har inte bott där så.

Fhl: Nej. Nej. Nej, jag tror vi nöjer oss med detta, tjugo i 3 avslutar vi.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diariennr

5000-K1017591-15

Hörd person

Eriksson, Ove

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kompletterande målsägandeförhör

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Peter Hallstensson

Förhørsdatum

2015-09-25

Förhör påbörjat

11:53

Förhör avslutat

12:25

Förhørsplats

Polisstation i Vårgårda

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Kinander, Hans

Utskrivet av

HK

Berättelse

Förhørsledare Peter Hallstensson = PH:

Förhørsledare Hans Kinander = HK:

Hörd person Ove Eriksson = OE:

Målsägandebiträde Stig-Erik Söderholm = Adv:

PH: Då Ove, jag skulle vilja att du berättar allting vad du känner till om Loran och Therese förhållande från det att dom blev ihop.

OE: Ja jag vet ju egentligen inte så mycket faktiskt, ja dom blev la ihop i januari nån gång, tror jag, jag är inte hundra men

PH: då pratar vi om 2014?

OE: Ja, ja det var väl ett och ett halvt år drygt, allting, tror jag, jag är inte, för hon var väldigt hemlig i början där så att. Det var la, vi märkte väl ingenting i början tror jag, så. Han var hemma hos oss och var som vanligt, trevlig kille tyckte vi, eller jag. Och det, ja, sen var det väl, vart det väl, efter tiden vart det ju stridigheter, det är ju klart.

PH: På vilket sätt märkte du, märkte ni det att det var stridigheter?

OE: Ja märkte, jag vet inte, men det, Therese vart ju, hon höll sig undan mera, tyckte jag i alla fall. Så att det, ja, kontakten var la inte så bra mellan mig och henne i alla fall av nån anledning men det vet jag inte varför, så att det, och sen eskalera

det väl mot, ja ju längre tiden gick, så att det, men vi märkte ju ingenting så direkt förrän senare.

PH: Vad var det ni märkte då?

OE: Nja men det, ja hon vart ju, ja hon höll sig undan helt enkelt och sen var hon väl, ja det är ju det sista halvåret tycker jag som har varit, som jag kan erinra mig att det varit, ja problem då. Och ju mer vi, heller jag, var på henne desto mera sköt hon ju bort mig.

HK: På henne, vad menar du?

OE: Ja, nej men man tyckte väl att hon kunde väl vara lite mera hemma och lite så.

HK: Innan förhållandet med Loran, då hade du ett, om jag förstår dig, ett mycket bättre förhållande med Therese, det var ditt och Therese förhållande som ändrades eller vad

OE: ja jag uppfattade lite så att vårt förhållande, jag var la kanske inte så glad i att hon hade skaffat sig en mörk kille.

HK: Det talade du om för henne då eller, kan det bero på att hon drog sig undan dig?

OE: Ja hon vart inte, hon var mera öppen innan, så att det måste jag ju säga. Men visst, när han var hemma hos oss så, allt, det funkade jättebra i början då. Ja han var trevlig på alla sätt och vis men sen vart det ju, när intrigerna började då, sen höll han sig undan och då, ja då träffade vi han ju inte, vågade väl inte sig hem till oss. Och det är la sista månaderna som var värst då, just med att han inte kom hem till oss då.

PH: Var det något mer, just dom sista månaderna här då, som ni märkte på Therese också att, för vad jag förstår så bodde hon hemma

OE: ja hon flyttade hem till oss och då hade det ju varit, det hade ju varit två duster. Ena dusten var här på Kungsgatan, då fick jag ju flytta han ifrån Kungsgatan hem till Backgårdsgatan. Och sen lugnade det ju ner sig, vart det ju bra

PH: dusterna, vad var det som hade

OE: ja dom vart ju osams, då skulle dom ju gå isär, ja. För dom bodde ju på Kungsgatan, han jobbade ju i Göteborg, åkte tåget och det skulle ju vara lätt för han och det var ju jättebra. Men det, det gick la inte så bra då så då var jag där och hjälpte dom och flytta hans grejer, hem till honom. Sen gick det väl till påsk, måste det ha varit ja. Då hade ju hon flyttat hem till honom och då hade dom väl åkt i luven på varandra igen ordentligt och då fick jag åka dit och flytta tillbaka hennes grejer till Kungsgatan eller vi tog hem dom till oss då. För då var ju Tommy, ja flyttade ner här till Vårgårda i och med att han hade sina problem borta i Herrljung då. Det här var ju lite för mycket så jag, jag var inte med riktigt.

PH: Dom här dusterna som du berättar om och beskriver här hur du fick flytta Therese grejer, tror när de flyttade isär, hade det varit något aggressivt, något fysiskt våld eller nåt annat som du

- OE: jag törs inte säga, jag törs faktiskt inte säga det, jag vet inte
- PH: det var ingenting som Therese berättade om i alla fall?
- OE: Nej, nä, nä, nä. Dom var ju hotfulla, tyckte jag, mot varandra, så jag fick ju liksom, ord, alltså ja
- PH: mot varandra, båda två
- OE: ja, ja och det var la när jag flyttade Therese från Backgårdsgatan då var Lorans hemma, ja vad skall man säga, nonchalant, han brydde sig inte liksom, det var, ja jag blev inte riktigt klok på hur det där funkade. Men jag kände ju att det var det bästa och göra, det var ju och ta henne därifrån och hem till oss. Och sen bodde hon ju hemma fast telefon, sms, ja det var, det kom sms, vi satt i soffan och tittade på TV, så kom det ett sms och då reste hon sig bara och så stack hon. Så jag vet inte vad
- HK: det var från honom då?
- OE: Ja det har vi väl räknat ut i efterhand mer eller mindre.
- HK: Du menar på att så fort hon fick ett sms från honom så åkte hon till honom eller vad är det du räknat ut?
- OE: Ja det är väl så jag tror att det var, det var ju mycket sms fram och tillbaka och så, ja och så stack hon ju då. Men hon kom ju hem igen, oftast, så att det
- HK: Therese, öppnade hon sig nånting för dig eller, berättade hon nånting för dig om deras liv?
- OE: Nej
- HK: ingenting?
- OE: Nej, nej
- HK: du beskriver att du är lite som att du var lite utanför det här så att säga?
- OE: Jag kände mig utanför ja, gjorde jag, fast jag hade nog största oron i mig.
- HK: Kan du sätta ord på din oro?
- OE: Ja jag sa till dom vid påsk, då när han flyttade hem, att nu får det fan i mig bra för att det här kommer att gå åt helvete åt endera hållet, jag, ni måste alltså sluta upp och bråka och det sa jag till dom, bägge två.
- HK: Vad sa dom då?
- OE: Ja vad sa dom, ingenting i stort sett utan det
- HK: ja din oro, det kommer att gå åt helvete, när du säger att det går åt helvete
- OE: jag hade ju inte tänkt mig att det skulle gå riktigt så illa som det gjorde.

- HK: Det tänkte du inte?
- OE: Nej det fanns inte på kartan men att dom kanske skulle göra illa varandra, det fanns nog för det upplevde jag.
- HK: Det har vi väl lite hört att, vad heter hon, Therese hade, hon hade ett visst temperament också?
- OE: Therese hade ju ett bra temperament, ja, det skall vi inte sticka under stolen med men jag tror ju inte att, eller tror, jag vet inte, men just att dom var ganska, ja hon var het på, det, det, men det ligger i slakten, så det, men just att det, jag var helt övertygad att nånting skulle kunna hända och det har jag sagt förut.
- HK: Dom munhöggs inför dina ögon och öron så att säga?
- OE: Ja det gjorde dom
- HK: Men inget fysiskt våld?
- OE: Nej och det, det var la sista tiden hon kom hem och var lite blå och fingrar och lite sånt men hon skyllde hela tiden på att det hade hänt på jobbet.
- HK: Frågade du henne?
- OE: Jag fråga
- HK: anade du nånting?
- OE: Ja det, det fanns la med men det var som jag sa förut, jag vågade inte säga nåt.
- HK: För då
- OE: för då sköt jag ju undan henne ännu mer och det ville jag inte.
- PH: Var var hon blå nånstans som du såg?
- OE: Ja hon hade väl på nån knoge och sen hade hon väl nån mer, ena ögat tror jag eller vid sidan, den sidan tror jag, höger.
- PH: Höger sida, du visar i höjd med ögonen, på kinden
- OE: ja nånstans här uppe
- PH: ett blåmärke?
- OE: Ja det var en färgförändring, så det var la inget så
- PH: frågade du henne om det?
- OE: med fingrarna och sen pratade jag och Eva, har hon sagt då. Det var som jag sa, jag vågade aldrig säga nånting för att då stötte hon bara undan mig ännu mer, kände jag.

- PH: Har du sett nåt eller har han visat sig aggressiv när du varit i närheten?
- OE: Nej, nej
- PH: ingenting
- OE: han var alltså kolugn, var han. Vi var ju borta, ja det var la ihop med den här anmälan eller om det var efter, ja tidsbegrepp och jag, det är precis borta, jag, efter det som hände då på torsdan så har jag tappat veckor före, så det, det, jag kommer ihåg saker men jag kan inte peka på när det var. Men vi var hemma hos Jennie då och, då hade han väl varit på affären vad jag kommer ihåg. Då var vi dit för och tala om för honom att nu får du faktiskt ta och skärpa dig och han var helt kolugn. För att han, han manipulerade ju, Eva först och främst, för mig så han ingenting till direkt men Eva visade han ju ett lugn som, ja jag vet inte vad. Och jag var väl mest förbannad på den andre som satt där för att den attityden som dom har emot fruntimmer den irriterar mig nåt fruktansvärt. Jag pratade inte så mycket med Loran då så att det, nej den, och det har vi stridit om hemma vilken dag det var men det var ju tydligen veckan före. Jag trodde det var på måndan innan hade jag haft för mig men det var det inte.
- PH: Det är det här när ni, när Therese är hemma hos Jennie och ni kommer dit
- OE: ja, nej Therese var inte hemma hos Jennie
- PH: Therese var inte hemma hos Jennie
- OE: nej, Therese var på jobbet
- PH: Therese var på jobbet
- OE: ja
- PH: Loran var hemma hos Jennie?
- OE: Loran var hemma hos Jennie ja och då fick vi reda på att han var där så vi åkte dit. Eller vi, så var det inte alls det, vi åkte till hans lägenhet för att prata med han men han var inte där och då chansade vi på att åka till Jennie, så var det.
- PH: Vad var det som gjorde att ni ville åka hem och prata med Loran
- OE: vi hade fått reda på att han hade skickat ut folk för att kolla Therese i affärn, det var, det var den anledningen tror jag, mest. Ja jag vet inte för det är så virrigt där uppe nu så det, jag
- PH: och hur skulle du beskriva hur, hur blev det där när ni träffade på Loran där i lägenheten, ni försökte prata med honom?
- OE: Ja men det, vi pratade med, eller Eva pratade med han och allting lugnade ju upp sig och vi skildes och vi skildes som vänner, så han gick hem till sig och vi åkte bort till affärn och så åkte vi hem.
- PH: Vad känner du till om Loran och Therese förhållande i det skedet, var dom fortfarande tillsammans eller

- OE: ja det är det jag inte är hundra på för det är det här med veckorna, jag vet inte, jag vet inte, jag är inte helt säker på om det var måndan före eller om det var måndan före det, jag har gett med mig men jag törs inte säga, för det är nånting som har hänt.
- HK: Var det slut överhuvudtaget?
- OE: Ja, slut var det ju
- HK: hur vet du det, hur fick du det till livs?
- OE: Ja det är det jag inte vet om det var den måndan före det hände eller måndan före det, jag törs inte säga vilket.
- HK: Det förstår jag men, det var slut i din värld, mellan Therese och Loran?
- OE: Ja och det fick jag reda på, alltså på onsdan och det här hände ju då på onsdag natt.
- PH: Samma dag fick du reda på att det var slut?
- OE: Ja för Therese, jag kom hem på lunch och Therese och Tommy, jag träffade dom hemma och dom åkte till Borås. Sen kom dom hem och så satt vi och då pratade vi om det och då var det slut.
- HK: Jaså på onsdag eftermiddag där
- OE: på onsdag, onsdag eftermiddag, onsdag kväll, då kan jag säga hundra att jag vet, då var det slut.
- PH: Det var den dan som Therese var på ultraljud också?
- OE: Ja, före det törs jag inte säga.
- HK: Hur var Therese den här eftermiddan?
- OE: Ja det var nog en utav dom bästa eftermiddagarna vi har haft eller kvällar.
- PH: Du upplevde att hon var förändrad då?
- OE: Till det bättre, mycket bättre.
- PH: Vi var inne på det lite grand, du sa själv här att Therese hade gjort en polisanmälan
- OE: ja
- PH: vet du vad anledningen var till den?
- OE: Ja det var la hot och misshandel tror jag.
- PH: Berättade hon det för dig?
- OE: Eva har berättat det för mig.

PH: Och vad skulle, hot och misshandel, fick du reda på nånting mer angående detta?

OE: Det är vad Eva har sagt det är att, ja han hade väl knuffat ut henne i trappen eller, ja nånting sånt var det. Om hon hade, han hade slagit henne det törs jag inte säga för det har ju inte jag fått reda på. Men sen hade han väl setat med henne i bilen och inte, vägrat och kliva ur plus, att om det nu är med, det här att han hade skickat folk och passa henne i affärn, han hade varit själv och passat henne i affärn, det är väl sånt som hon har upplevt som hot. Och det är, där är det så rörigt, jag

HK: Har du varit hotfull mot Loran?

OE: Nej det har jag inte, det har jag inte.

HK: Du har inte höjt rösten mot honom?

OE: Höjt rösten, höjt rösten, jag har, jag sa ju åt han att nu får de fan i mig vara bra, det är väl ungefär det jag har sagt, den enda jag blev riktigt förbannad på det var Jennies kille, då den måndagkvällen, tror jag det var, när vi var hemma hos henne då Loran var där. För då fick inte Jennie prata med mig för han sa åt Jennie, ...(ohörbart) sa han, då blev jag förbannad.

HK: Det var den kvinnosynen som du var inne på innan?

OE: Ja precis. Men själv, jag har inte varit nåt hotfull mot han, inte på nåt vis. Mina tankar har funnits naturligtvis men jag har inte varit, jag har inte på nåt vis visat det för han. Jag har ju velat avstyra det här men som jag sa förut, det var ju inte lönt för då, det är väl som alla säger kärleken är blind eller hur man nu skall säga, jag vet inte.

HK: Var den det i detta fallet?

OE: Skulle tro det. Nej det är ju som man säger, dom vet mest, den som vet minst det är nog jag.

HK: Eva berättar ju här för en stund sen att hon fick nån viss oro den här kvällen då, kan du sätta ditt ord på den här eftermiddagen och kvällen, natten och förmiddagen.

OE: Eftermiddagen var ju, och kvällen, var ju jättelugn men, jag hade ju gått och lagt mig. Jag låg ju, jag sov ju eller sov, jag fick ju aldrig reda på det här sms:et som hon hade fått då på kvällen och jag tänkte, jag tänkte inte mer på det utan jag sov, jag skulle upp och jobba tidigt. Men Eva väcker mig på natten och säger att Therese har inte kommit så jag får åka ut och titta. Ja men då hänger jag med, nej jag fick inte följa med. Och det kanske var tur att jag inte fick följa med.

HK: Hur tänker du nu?

OE: Ja för då hade jag nog gått in, försökt ta mig in i lägenheten på nåt vis. Så jag hade ingen oroskänsla då men på morron sen, vid åttatiden när det började ringa i telefon på jobbet och då började ju, ja då drogs cirkusen igång. Och då, i det

läget ångrade man ju, på ett sätt, att man inte åkte med ut. Sen löpte det ju bara på, så jag vet, tio i nio då ringde jag och anmälde Therese saknad. Och då, neej tre timmar, hon är ju tjugotre år, det är ju ingenting, det är ju sånt som händer, ta det lugnt, ja.

HK: Då hade du nån känsla i kroppen?

OE: Då hade jag, när Eva ringer och säger att hon inte har kommit till jobbet eller då, då blev jag, ja, nej.

HK: Då gick dina tankar igång?

OE: Ja, så då drog vi igång, eget spaningsarbete, jag och Tommy, så att det, jag har aldrig agerat polis nån gång men det fick man tydligen göra eller kriminalare, nja det var ... Det värsta jag vet det är när nån säger ah ta det lugn det är ingen fara, hon är ju tjugotre år, det är sånt där som händer, javisst. Men då påtalade vi det här med anmälan och allt det här men det, det hjälpte inte. Men det hade inte spelat nån roll kanske, jag vet inte.

HK: När man drabbas som du och Eva och andra familjemedlemmar har gjort, vad har du för känslor för detta och hur tänker man, hur fan lever man och hur fungerar det, fungerar det överhuvudtaget?

OE: Ja jag vet inte, vi fungerar ju, vi äter, vi sover kanske lite emellanåt, ute och åker bil, undviker folk, ja det är

HK: ja vad är det?

OE: Ja det är skit, det är det, man vet inte hur man skall, ja

HK: jobbar du?

OE: Nehej, jag har varit nere på jobbet en gång, ja på arbetsplatsen då, försökt, men det gick två minuter, det var bara vända och gå, det gick inte.

HK: Har du gått till läkare

OE: ja går hos dom eller läkare, gör vi. Sen är det lugnande och sömntabletter, nja jag vet inte hur man skall fortsätta och fungera, det är

HK: det fungerar inte nu i alla fall på det sättet som man

OE: neej

HK: kommer det att göra det överhuvudtaget eller hur tänker man i

OE: det är en fråga man ställer sig. Jag går ju till jobbet men går bara till receptionen eller till fack och pratar med dom där. Det är ju den kontakten jag har med jobbet. Träffar nån ute sådär men jag flyr undan, jag fixar inte det. Försöker ta kontakt med, ja med folk och lite, men det, ja då är den dan förstörd.

HK: Du tänker på Therese?

OE: Jaa det gör man, det är mitt enda barn eller var.

- Adv: Inga frågor.
- PH: Inga frågor mer. Känner du att du har fått, är det något mer som du känner att du vill berätta eller prata om?
- OE: Jag har inget, tycker bara det är för jävligt.
- HK: Vi ser ju, det väcker känslor och man är ledsen, man är förbannad och man är både det ena och det andra förmodar jag men, förstår att det är jättetungt.
- OE: Hon var ju gravid också och det ...
- HK: du skulle blivit morfar?
- OE: ... glömma ...
- HK: förlåt?
- OE: Ja det kan man ju glömma.
- PH: Vi avslutar förhöret, klockan är 12.25

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diariennr

5000-K1017591-15

Hörd person

Eriksson, Eva

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kompletterande målsägandeförhör

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Peter Hallstensson

Förhørsdatum

2015-09-25

Förhör påbörjat

10:57

Förhör avslutat

11:39

Förhørsplats

Polisstationen i Vårgårda

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Kinander, Hans

Utskrivet av

HK

Berättelse

Förhørsledare Peter Hallstensson = PH:

Förhørsledare Hans Kinander = HK:

Hörd person Eva Eriksson = EE:

Målsägandebiträde Stig-Erik Söderholm = Adv:

PH: Våran fråga här det är att, om du skulle kunna berätta hur du har sett på Therese och Lorans förhållande, från det att dom blev ihop, skulle du kunna berätta om det?

EE: Ja det skall jag väl försöka att göra. Ja jag tror dom blev tillsammans i januari, februari fjorton, jag vet inte riktigt exakt där men det var i början på året. Och när vi börja märka att det var nånting som inte stod rätt till var redan i mars månad

PH: 2014?

EE: Ja för, det är svårt att beskriva men Therese beteende blev på ett annat vis än hon hade haft innan. Hon blev tillbakadragen och berättade inte så mycket. Vi såg att hon var ofta ledsen och vi fråga men vi fick ju, hon höll mycket inom sig själv har jag förstått. Och det gick mycket på Lorans, vill jag träffa eller inte, så upplevde vi det. Han kunde, jag tycker inte han tog förhållandet seriöst eftersom han tog sina kompisar först och levde lite sitt eget liv. Och det räckte med att Therese fick ett sms eller telefonsamtal så sprang hon dit på en gång då hon ju ville var med honom. Och sen har vi ju då fått, Therese har varit mycket, var mycket ledsen på nätterna, grät mycket, jag har fått trösta henne väldigt mycket.

PH: Bodde hon hemma hos er under den här tiden, som vi pratar om, från 2014?

EE: Ja hon har haft sin lägenhet men hon, i början så, dom växlade mellan lägenheterna. Så två veckor här och två veckor där och sådär. Men när vi börja märka att det stod riktigt illa det var när Therese började få det dåligt ekonomiskt för han hade inget arbete då, levde på socialbidrag. Och Therese var en väldigt sparande flicka, hon sparade väldigt mycket pengar. Så att där kände vi att det här står inte rätt till men som sagt, som förälder står man ju utanför, gör man. Och vi har ju även fått rycka ut, nu vet jag inte exakt tidpunkter och så men vi kan säga den första tidpunkten det var när, det var nog förra året, när min man fick rycka ut när Therese ringer helt hysteriskt, dom var här i hennes lägenhet. Och det var riktiga dispyter och vad som riktigt hände där, för jag åkte inte med, ja under förra året så betalade hon ju även resa till Paris, skulle till Frankrike, han ville åka hem till sin mamma. Och då åkte dom tillsammans, så hon stod ju för hela bolinerna. Så vi har ju märkt hela tiden att han har levt på henne. Och det har blivit väldigt tokigt hemma då när vi har påpekat att så ska det inte vara, man ska dela på kostnaderna. Så att det och vi har ju som sagt fått rycka ut mycket när hon har ringt och varit hysterisk, tröstat henne mycket i telefonen. Vi har inte kunnat åka särskilt långt hemifrån för att det varit hela tiden samtal, så att det är så mycket under förra året också som har hänt. Och, ja, jag vet inte hur, vad man skall sortera upp alltihopa men det har kommit så långt att han har ju ljugit väldigt mycket för henne. Och, ja, det har ju kommit barn till under deras, med den andra kvinnan han hade då, det har kommit ytterligare ett barn till då och han har ljugit, ljugit mig rakt upp i ansiktet och sagt att det är inte han som är pappa till den. Jag sa, ljug inte för mig för det är det värsta du kan göra, säg i stället, är det ditt barn eller inte. Nej han bedyrade att det var inte hans. Men nu var det då i januari, var det, januari, februari i år som Therese själv åkte på ett missfall, gjorde hon, och det har ju gjort att hon mått så fruktansvärt dåligt. Vi har fått skjutsa in henne till psyk i Borås några gånger för vi har inte kunnat handskas med henne, hon har inte talat om vad det har varit. Och jag tror faktiskt att hon var, jag vet inte om hon har varit benägen och inte vilja vara med något mer längre, det är svårt att tyda. Men, ja det har fortsatt hela tiden, detta bråket, hattande fram och tillbaka. Och så blev hon ju gravid igen och det har gått bra och såna saker men hon gjorde ju klart, för han hade sagt, han ville inte vara tillsammans med henne i alla fall och han ville inte ha det här barnet. Alla hans vänner visste om detta att han inte ville ha det här barnet men Therese visste inte det. Så att det blev ju en chock för henne också när hon fick reda på det att det här barnet var inte välkommet.

PH: När fick hon reda på det?

EE: Det var inte så länge sen, det var det inte. Utan att, han har ju hållt en sån fasad och han har triggat henne till att vara den personen som ingen kände. Utan det gick bara på hans, ja att det var han som skulle bestämma. För när hon väl bestämde sig att, nu får det vara slut, nu får det vara bra. Och då bodde hon hemma hos oss, för då började vi och, ja få ihop detta. Hon bytte ju telefonnummer och allting

PH: När bestämde hon sig för att Nu får det vara slut?

EE: Det var inte länge sen, det var inte länge sen, det var det inte. Vad kan man säga, kan det vara fjorton dagar innan eller nåt sånt. Det är ju, det är så svårt

med tidsmässigt alltihopa, är det. Eftersom hon tog bort honom från telefon och facebook och såna där saker, så kanske han insåg att hon menade allvar denna gången. Men som vi, det sista som var det var ju det att hon ringde mig väldigt hysteriskt en måndagkväll, hon jobbade sent på måndagar, och då hade han varit där och trakasserat henne i förbutiken, hon jobbade i förbutiken. Och suttit och trakasserat henne och bara stirrat på henne. Och då, exakt tiden när hon ringde mig, kan det ha varit vid tio kanske, på kvällen, dom stänger vid elva. Så jag var ju tvungen att åka till affärn för det är ju bara två personal. Och då pratade jag med henne och sa det att nu får jag åka och hämta pappa så vi får söka upp Loran och prata förstånd med honom, igen. Vi har ju pratat några gånger förstånd med han. Och vi hittade honom hos Therese, deras gemensamma kompis Jennie då. Och jag skällde ut en efter noter och sa att nu får det vara bra, alltså verkligen bra, det här går inte, du mår inte bra och hon mår inte bra. Och han betedde sig mot mig precis som att, ja det går inte förklara, man måste vara med om det. Han pratade till mig precis som att "Eva du är ju dum i huvet". Han prata precis så lugnt till mig och det triggade ju upp mig ännu värre

PH: han var inte aggressiv alls?

EE: Det var nåt läskigt kolognt, alltså han tittade mig rakt i ögonen, gjorde så här, Eva nu måste du lyssna på mig och då tänkte jag, ja nu är jag ju vuxen här, nu lyssnar jag. Och vi pratade igenom och jag sa, "det här, ni gör illa varandra med erat beteende mot varandra, ni måste sluta nu, nu får du sluta med det här och följa efter henne". För han har ju hållt henne vaken i bilen också, det är sånt här svartsjukedrama och jag sa, "ni får sluta med det här, det går inte längre". Och vi lugnade ner oss och vi skulle åka hem, vi skulle åka till affärn, vi skulle ta upp Therese. Och han gick och så sa han, Eva ska jag inte få vara med med det här barnet och se det växa upp. Jo sa jag, du är pappa till det här barnet, ingen annan är pappa till det här barnet och det, alltså där slutade vi med en sån kontakt till varandra att det var lugnt. Vi puttade inte bort honom, ingenting sånt. Så vad som har triggat upp honom till detta som han har gjort det vet inte jag. För jag lovade honom dyrt och heligt, det finns en pappa och det är du. Du skall vara med i allt men vad som har hänt däremellan det vet inte jag. Men att när vi hade varit på ultraljudet, jag och Therese, allt var jättebra och på kvällen cyklade hon hem till Jennie, för Jennie ville se ultraljudsbilderna, så hade han ringt på Jennies telefon, för Therese telefonnummer visste han ju inte, och där har dom pratat med varandra och sen har Therese cyklat till honom för att visa bilderna, sen vet inte jag vad som har triggat igång detta. Vad som har gjort att han kunde gå så, för hon var så lycklig den dan alltså, för hon var så himla lycklig den dan, det var gamla Therese, hon skrattade och var glad som hon alltid har varit, som hon är känd för. Och helt plötsligt bara så händer det nånting och det är ju frågetecken för oss. Men som sagt, vi har haft ett, jag brukar inte svära, men vi har haft ett rent helvete har vi haft på grund av att det har varit så mycket bråk hela tiden. Och han har styrt hennes liv, nu låter det bara som jag pratar illa om Loran men vi har sett bra sidor av Loran. Han har styrt henne på sms och såna saker, jag har själv inte läst det men dom dära telefonerna på nätter och så så har hon varit så arg och gråtit nere på sitt rum så att det har ju varken, det har varit jättejobbigt hela tiden. Så vad det är som har hänt det, ja han har styrt hennes liv väldigt mycket och tyvärr är det inte så många som har vetat om detta.

HK: Öppnade sig Therese för dig nånting, vad berättade hon?

- EE: Mycket, mycket lite, mycket lite, ja vad kan hon ha berättat för mig, det jag kommer ihåg som färskast nu det var när hon hade världens blåmärke på armen. Och så frågade jag henne liksom, vad har du gjort, nej det var nåt på jobbet, det var nåt på jobbet, rejält var det, och sen sa hon att hon hade gjort illa sig, gjort illa sig med fingrarna, hon, hon har dåliga leder då, så att. Men sen kom det fram i alla fall att det var han som hade gjort illa henne, han försökte, han hade hållt henne väldigt hårt så att hon blev blå på armarna och sen har han försökt bryta fingrarna på henne. Det är det enda som jag kan liksom säga att hon har talat om för mig att det var han som gjorde det men inte när det hade hänt utan mycket, mycket längre fram då liksom att, ja det var han som gjorde det, jag har inte gjort illa mig på nåt annat vis.
- PH: Ingenting om vad som hade hänt, vad som
- EE: dom hade bråkat
- PH: bråkat och tidsmässigt, är det relativt nära i tid som dom här blåmärkena du pratar om?
- EE: Ja det här är på vårkanten kan vi säga, exakt datum eller månad det vet jag inte
- PH: nej men det är under våren 2015?
- EE: Ja det är det. Så att det
- HK: jag tänkte också dom här otaliga tillfällena som du beskriver, hon har varit ledsen och har, har mamma frågat henne och vad har Therese sagt då?
- EE: Ja mamma har tröstat, tröstat och det har ju kommit, när hon har berättat om det det var ju då när lögnen kom fram om att det var ju hans barn, det här andra barnet som han fick då, besvikelser. Och det var bland annat då när jag hade pratat med Loran, den sista gången som kändes så bra, jag har det sms:et kvar, att han tackade för att vi hade lyssnat på honom. Och så inom liksom så där, ja man får läsa mellan raderna, ja nu är Maria på väg hit med barnen, det är ju alltså mamman till barnen då, var på väg hit och han kunde inte göra nånting. Men det var hans sätt och trigga igång Therese för det läste han på facebook, och det, dom har ju den där facebooken öppen jämt. Och då vart hon vansinnig då på natten och vi visste ju inte vad det var för jag visste att hon skulle komma ner eftersom jag hade fått sms:et, ville inte tala om det för Therese för att hon skulle få en lugn natt och sova. Men då satte hon på den där, för då hade han gått ut på facebook och meddelat allihopa att nu kommer hon ner. Så att det var också en av dom där jobbiga nätterna och hon kallade oss både det ena och det andra och såna saker, så att, det är så mycket onödigt som har hänt. Men då kom hon ju den här, Maria som hon heter, med barnen och Therese och hon pratade faktiskt med varann. För jag sa till Therese att ge dig inte på denna människa som inte vet nånting utan backa nu för hon kommer ned med två barn och dom vet ingenting. Så att Therese och hon träffades faktiskt och pratade med varandra, det var bara det här att Maria, barnens mamma, visste inte av att Therese var med barn, att dom inte hade varit tillsammans på fem månader hade Loran sagt. Så att alltihopa, hon har levt med en lögn runt omkring alltihopa. Och den människan i sin tur visste ju inte av detta. Så att det har varit så mycket konstigheter hela tiden, han har levt med en lögn, han har triggat Therese till

och bli hysterisk helt enkelt. Med påföljd att vi har fått suttit och åkt till psyk och såna saker. Det är, ja jag vet inte, det är så mycket som har hänt så att jag vet inte hur jag skall bena upp det, jag vet inte, har inte en aning. Så att det som är färskast det är ju det här med som har hänt nu då, när dom var tillsammans och såna saker men han har ju alltid varit trevlig hemma hos oss, har han varit. För vi accepterade att Therese var tillsammans med en mörkhyad för att så är det idag, det är bara att gilla läget som föräldrar men vad jag förstår när man pratar med andra människor så har ju det inte varit så bra egentligen, det har varit hela tiden nåt bråk, har det varit.

(Utskriften skrivs hädanefter av MBJ)

HK: Om man lyssnar på Loran

EE: Mm?

HK: kan man nästan få den uppfattningen om att det är han som är ett offer i det här, delen.

EE: Ursäkta mig, men... mm.

HK: Är det inte så att... Therese föräldrar har ställt till det för det här förhållandet?

EE: Han har alltså varit välkommen hos oss hela tiden, har han varit. Han har var, alltså han har ju var, alltså han har ju varit sån här kille som att, du vet, vi lagar våra påskmiddagar, julmat... "kom och ät, smaka om du vill", alltså han smakar på sill och han smaka på kålrotslåda och, alltså det har inte varit nånting som har varit att... "vad 17 har vi gjort? Vad har vi, vad har vi gjort för fel?" Inte nånting. Mer än att vi sa att "nu får det vara bra. Ni får inte hålla på och bråka."

HK: Du var inne lite grann på det själv här för en liten stund sen, det var ett, du beskrev Loran som ko-lugn

EE: Mm.

HK: och att du var upprörd

EE: Mm, ja, det var jag.

HK: det var... om man frågar såhär, förs, missförstå mig rätt nu, vad vräkte du ur dig till exempel, så att säga?

EE: Oj, oj, oj.

HK: (småskrattar)

EE: Vad kan jag ha vräkt ur mig? Både det ena och det andra, kan jag tänka mig. För då var jag riktigt arg. Det är inte ofta jag är arg, men då var jag... Jo, det kan jag säga, jag hota med han, jag hota han och sa att "lägger du inte av nu, så ser jag till att du försvinner härifrån." Så sa jag. Exakt det.

HK: Vad var det som gjorde dig så förbannad?

EE: För att jag ser min unge bara brytas ner, till skit och ingenting. (faller i gråt) Så

är det. Jag menar... från att vara... ja, från att vara den tjejen... positiva... glada... kämpande tjej, för och göra... jag menar, hon har 3 jobb... inga skulder. Ville inte ha med såna saker och göra. Och hon tog, jag vet ju... ja, jag säger det rent ut sagt, han är en skit i mina ögon, men jag tycker synd om honom. Gör jag. På grund av att han har gjort såna här grejer, istället för att backat och sagt "nu får det vara bra" från hans sida. Så känner jag. Men jag känner inget hat mot honom nu, det gör jag inte. Kommer jag säkert att göra, den dan jag ser honom.

Men att han känner sig som ett offer... jag skämta med Therese en gång och så sa jag det, som min mamma sa en gång i tiden när jag var ung, "skaffa dig aldrig någon som sitter bara och äter vid ditt bord och äter upp dina pengar. Se till att människan kan försörja sig själv." Och jag säger inte det ordet det min mamma kallade en sån karl för, det gör jag inte. Men hon lät sig utnyttjas av han. Gjorde hon.

HK: Men hon var kär?

EE: Hon var kär, hon var så förbaskat kär så hon... såg inte detta, det vi såg, men vi backade för att vi kunde ju inte säga till Therese att... för dom prata hela tiden om att dom älskade varandra, och så sa jag "vad är älska för dig?" sa jag till Therese. "Vad betyder älska för dig?" Ja, det kunde hon ju inte svara på. "Nej, men då ska du titta på mamma och pappa", sa jag. "Vi har också haft våra stunder, det har alla i sina relationer, men man måste ha tillit till varandra och lita på varandra. Det, det är kärlek. Att man kan lita på varann." Och det sa jag till Therese, men... som sagt, hon var ju bara 23 år och 23 år har jag också varit en gång i tiden, så att man vet ju inte vad

PH: Vi avbryter förhöret klockan 11.20.

PH: Startar vi förhöret igen, klockan är 11.22. Så... du, eh... Loran har ju själv beskrivit sig här som väldigt lugn person. Har du sett någon annan person, Loran, den här aggressivitet...?

EE: Nej, det har jag inte. Utan han har... jag försöker tänka tillbaka nu om det är nånting som jag ser att han har visat humör inför mig. Nej. Det har jag inte sett. Utan han har varit lugn. Även i situationer när det har, eh, varit bråk. Jag har inte sett, eh, att han har gett sig på Therese eller mig eller Ove, i dom, det har inte jag sett, nej.

PH: Utan det har framkommit sen då när, för du beskriver att Therese har haft blåmärken, var det på, på armarna?

EE: Mm, ja, det var det.

PH: Och då, när Therese har blivit pressad på dom frågorna så

EE: Mm.

PH: har hon berättat... om

EE: Ja.

- PH: några tillfällen?
- EE: Ja, att han har gjort det, ja. Ja.
- PH: Och inte gått in på några detaljer eller ni har frågat hur det har gått till eller
- EE: Jag har inte frågat varför, utan hon har sagt att han har blivit arg. Sen har jag ju då hoppats på att det inte ska upprepas.
- PH: Mm.
- EE: Mm.
- PH: Vi vet ju också, eftersom du har berättat också, att ni var på ultraljud med Therese och Loran fick inte gå med
- EE: Nej.
- PH: på detta. Vet ni hur han, hur han reagerade på, på detta, att han inte skulle få
- EE: Eh, nej, jag vet inte. Jag vet inte. Har inte en aning hur vad, hur han har reagerat på det. Nej.
- HK: Jag har inte riktigt fattat det, men han fick ett klart besked utav Therese att han inte skulle få följa med? Eller har jag
- EE: Ja, så har jag uppfattat
- HK: så har du, okej, ja.
- EE: ja, så har jag uppfattat.
- HK: Så har du, i den tron lever du, så att säga?
- EE: Ja, det hoppas jag att hon hade talat om för honom.
- HK: Och att det var, hon gjorde definitivt slut, sa du, cirka 14 dagar innan?
- EE: Det sa hon till mig.
- HK: Ja.
- EE: Mm.
- HK: Ja.
- EE: För att jag sa till henne att "nu måste barnet få ro", att... ja, det är ju stressigt ändå runt omkring en, och då behöver man komma ner till ro, när man väntar på smått.
- HK: Och du sa också att hon, det var den gamla Therese som var tillbaka den här dan, så att säga, och
- EE: Ja.

HK: vad var det, vad var det som hade släppt ifrån henne då?

EE: Jag, jag vet inte, det, alltså ja, det var en sån bra dag och den lever jag ju på fortfarande. Eh, att... när hon, ja, först var vi ju iväg på förmiddan och sen var hon med sin storebror i Borås och dom titta på barnvagnar och käka och så, och dom kom hem bägge två och hon... hon var så lätt på nåt sätt. Det kändes så mysigt när vi satt familjen tillsammans, det var längesen vi satt så mysigt... och så, så fick hon väl bara ett sms från Jennie då och då sa "jag sticker nu om en liten stund", klockan var vid halv 8, "Jennie vill bara se fotografierna. Men jag kommer snart, för jag ska öppna i morgon". Hon börjar fem i 8. "Ja, ja, men det är lugnt. Det är lugnt. Det är jättebra."

Så vi sa "hej då" och hon cykla iväg. Och sen skrev jag strax efter halv 10 att jag ska gå och lägga mig, god natt då, och så fick jag, efter 1 minut fick jag tillbaka ett sms, där det stod "god natt." Och det är inte Therese som har skrivit det. Hon skriver "natti natti". Det är jag 100 på. Och det var vi... jag har det i telefon. Strax efter halv 10. 21, det kan ha varit 22, ja, men det finns i alla fall.

Och sen gick jag och la mig och vakna efter, vid 2, och hade sån oro i min mage. Jag gick och titta om cykeln var hemma och det var den inte. Och då sa jag till Ove "nu åker jag ut och letar efter henne." För det var bara nånting som inte kändes okej. Och jag leta, det var lugnt i hela Vårgårda. Det var så lugnt som det kan bli, för jag tänkte hon hade cyklat omkull, eller vad som helst. Nej, hitta inte henne. Åker hem och det kändes inte okej.

Och så ringde jag på morgonen också, men det var inget svar. Och sen som, sen som sagt, satte det ju igång.

PH: Det

HK: Vad, ja, förlåt?

PH: ja, nej, jag bara tänkte, på natten när ni... du var ute, var du själv ute och åkte då eller

EE: Mm.

PH: var du framme på, på Backgårdsgatan då?

EE: Ja.

PH: Mm.

EE: Men det går ju inte att gå in där. Det är ju låst och det

PH: Mm, du kom inte in i porten?

EE: nej, det gjorde jag inte. Utan jag var ju, åkte borta vid Jennie för hon bor ju lite längre bort där och tänkte om dom kanske sitter och tjatar, vad vet man?

PH: Mm.

EE: Men det var lugnt överallt. Och jag hitta inte, som sagt, cykeln hitta jag inte

och... så oros... oron som jag fick den natten... mm.

HK: Varför, höll jag på att säga

EE: Jag vet inte

HK: sätt ord på det, jag

EE: jag vet inte varför. Det, jag vakna bara så, det var bara, det var nånting. Jag vet inte. Och det var vid 2.

HK: Okej.

EE: Så att, jag vet inte varför.

HK: Du tänkte inte tanken... när du fick tillbaka "god natt" eller vad, vad tänkte du då?

EE: Tänkte ingenting. Tänkte ingenting. Utan jag bara "ja visst".

HK: Det har du tänkt efteråt, så att säga?

EE: Efteråt, jag har ju liksom inte... efteråt som jag tänk, "men fick inte jag ett sms av henne?"

HK: Mm.

EE: Mm. Eh, då tänkte jag liksom "okej, då är hon väl kvar hos Jennie", tänkte jag. "Men hon kommer ju snart", för klockan var ju inte så mycket ändå. Och då går man ju och lägger sig. För det var ju så man hade, har... eller hade kommunikation, "jag går och lägger mig". Eller "när kommer du hem?" Eller nåt sånt där. Det är ju den, det är ju det man har idag, telefon till. Varför jag vakna just då och kände en sån konstigt... i hela min kropp, det vet inte jag. Det vet inte jag.

PH: Therese hade ju gjort en polisanmälan mot Loran

EE: Mm.

PH: tidigare?

EE: Ja.

PH: Det känner du till?

EE: Eh, ja, det fick vi ju reda på att hon hade gjort, i samband när hon bytte telefon, tror jag det var. Ja. Det var, ja, för det var då när hon berättade för mig då att... att om hon var på jobbet och han kom dit, så skulle hon bara behöva ringa, så kom det nån vakt. Så har jag uppfatta jag, om jag nog rätt. Och ja, det är vad jag kommer ihåg av det. För att hon har ju gjort en anmälan, det vet jag.

PH: Vet du vad, varför hon hade gjort anmälan och vad det var, vad det var hon

EE: Inte vad det riktigt grundade sig på. Om det var det att, eh, det hade ju hänt lite

grejer som inte jag och Ove, min man, inte visste om, som hennes bror vet om, och hade vi vetat allt det där... vi vet fortfarande inte det, så kanske... hade blivit på ett annat vis. Tror jag. Men att vi hade kanske kunnat varit mer uppmärksam... för, som sagt, det har ju tydligen hänt grejer innan, men som, jag har inte vetat det. Har inte vetat det. Tyvärr så berätta hon inte så mycket för oss.

HK: Jag tänker, vi har ju gått igenom det mesta här nu, känns det som eller...?

PH: Mm.

HK: vad händer i... skallen hos mamma när man får veta att... hennes dotter är mördad?

EE: Jag har inte fattat det ännu, har jag inte gjort. Eh... jag vet inte riktigt. Eh... det, det, det finns, man kan, man kan inte sätta ord på det, man kan, för det, för det första så är det ju ofattbart, fast jag vet att hon kommer inte hem.

Men när, när jag fick reda på det... eh, min man och min son, dom var ju borta på brottsplatsen, om man säger då, så var jag ju i lägenheten här med mina barnbarn. Och det var nog den... längsta tiden i mitt liv, tror jag. (faller i gråt) För jag var ju tvungen att hålla mig lugn, för barnen är ju små. Men vi höll ju telefonkontakt och... det kanske var bra att jag inte var där borta, men jag vet inte hur jag ska sätta ord på det här. Jag vet inte.

Men det som gjorde mig mest ont, det var att han var, nu svär jag igen, så förbannat jävla dum och gör sig ännu mer skyldig, tar hennes pengar för att fly... vidare. Eh, jag menar... jag tänkte såhär i mitt stilla sinne, när vi förstod att han hade tagit cykeln från lägen, han har packat sin förbaskade resväska, cyklat till station, tar tåget och åker iväg och växlar in pengar från hennes sparkonto, som man säger "bebis-kontot", som hon spara så fruktansvärt mycket på. Alltså, det, det gör mig så, då blir jag förbannad på han. Jag blir skitförbannad. Hur man kan vara sån. Men han har väl gjort... det är många varför, det är många varför i allt.

Och varför är ju varför att... varför gick han inte bara, istället för att gjorde så dumt som han gjorde? Men när jag fick reda på liksom, när ni kom hem, när det var konstaterat, så vet inte jag, jag... var nog inte riktigt med där, tror jag. Jag var inte det. Det var så mycket folk runt omkring mig, så att, eh... vi, vi hade för mycket folk runt omkring oss som, vänner då, som kom, och naturligtvis ska dom ju få komma, men... i det läget hade jag nog velat haft kanske... bara krupit in nånstans. (gråter)

HK: Det har ju gått en tid

EE: Mm.

HK: hur är vardan idag?

EE: ... ja. Jag går på lugnande, som jag brukar inte göra. Jag får sömnmedel, som jag inte brukar ha. Kan inte umgås med folk, för jag orkar inte.

HK: Förlåt?

EE: ... kan inte umgås med så mycket folk nåt mer, för det är ju, jag orkar inte. Ja, vad går varden till? Ta hand om allt jävla skit som jag har ställt till med. Rensa kläder... ordna allt... som det har medtagit. Det har vänt upp och ner på mitt liv, eller våra liv, helt och hållet... har det ju naturligtvis gjort. Och det tär ju på hela familjen detta, det gör det. Känner mig lite känslökall ibland, men sen så kommer känslorna fram i alla fall. Utåt sett har man ju en fasad, men sen... brister det, gör det.

PH: Advokat Söderholm, några

Adv: Inga frågor.

PH: inga frågor.

Adv: Nej.

PH: Nej. Känner du Eva, att du har... fått berätta?

EE: Ja, det jag kan komma ihåg såhär, eh, det... jag vet inte vad jag ska säga mer. Men att jag tycker det är, ja... tycker det är hemskt.

PH: Då avslutar vi förhöret här, klockan är 11.39.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diarienumr

5000-K1017591-15

Hörd person

Eriksson, Tommy

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Brot till Therese Eriksson

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mord

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Peter Hallstensson

Förhørsdatum

2015-09-25

Förhör påbörjat

12:43

Förhör avslutat

13:14

Förhørsplats

Vårgårda Polisstation

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

PH

Berättelse

Förhørsledare, Peter Hallstensson: Fhl

Förhørsledare, Hans Kinander: Hans

Målsägarbiträde Adv Stig-Erik Söderholm: Adv

Hörd Person, Tommy Eriksson, bror till Therese Eriksson: Tommy

Fhl: Ja Tommy, skulle vilja att du berättar vad du känner till om Lorans och Therese förhållande här

Tommy: Ja. Jag fick väl inte reda på så mycket förrän jag flyttade hit till Vårgårda igen. Eeh jag hade väl aning om via mina föräldrar att det var hetsigt. Det var bråkigt. Men jag fick inte nys på nån mer egentligen förrän jag flyttade hit till Vårgårda och det var väl i april månad, nu jag.

Fhl: Nu i år?

Tommy: I år ja. Då fick jag väl reda på lite mer att det har varit väldigt bråkigt. Det har varit fysiskt, inte bara verbalt utan fysiskt också.

Therese pratade ju inte med mig så mycket om det egentligen. Hon vände sig rätt mycket till mina föräldrar. Eeh varför vet jag inte riktigt men jag kan väl tänka mig att hon, hon ville bespara mig det lite eftersom jag själv hade i min separation då som jag höll på att gå igenom just då. Att det var jobbigt för mig också.

Sen ...blev det ju lite mer påtagligt då för att när det börja att uppdagas lite från Therese sida att dom, dom hade bråkigt. Att det var...att hon tyckte det var jobbigt. Hon, hon sa det inte

men man märkte det på henne. Alltså kroppsligt.

Så kom vi in lite på det där, hur dom hade det, att det var bråkigt. Och att det var stökigt och att hon inte visste riktigt var hon hade Lorens då som jag känner till honom vid namn.

Eeh och med mina egna erfarenheter så jag hade med min separation som var väldigt jobbig så försökte jag hjälpa henne då med lite idéer och tankar kring hur man ska tänka när det är jobbigt alltså. Och då sa jag det eeh att jag tyckte att det var bra att hon börja vända sig till mig mer. Att hon kommer till mig och pratar. Och inte bara mamma och pappa utan att hon, hon kommer och pratar med mig också. För jag vet att mina föräldrar börjar tycka att det var väldigt jobbigt.

Eeh så jag och Therese vi började å få hyfsad bra kommunikation med varandra när det gällde kring hennes förhållande med Lorens då. Och ...hon började komma till mig och prata lite men jag kände ju inte till hur fysiskt det har varit. Det var ju liksom mina föräldrar som har pratat med mig om det. Therese nämnde aldrig det, nånting till mig.

Fhl: Hon berätta ingenting?

Tommy: Nä inte i början. Utan det blev den lördagkvällen hon kom hem. För jag bor ju i den lägenheten som hade då

Fhl: Mm

Tommy: Så plingade det på dörren. Klockan var la vid tio tror jag, på kvällen. Det var jag och min flickvän som var hemma. Och jag hör bara någon som väldigt ledsen utanför dörren. Och då tänkte jag direkt att det är Therese. Och jag släpper in henne och ...hon, hon var väldigt ledsen. Hon var inte kontaktbar riktigt hon var väldigt nere. När jag försökte och prata med henne och se vad som har skett å....Det kom ju fram då att...ja, Lorens hade varit fysisk emot henne då. Han hadeeeh klappat till henne över ansiktet. Han hade puttat henne kraftigt. Jag vet inte om det var ute eller inne i lägenheten. Det kom jag inte ihåg.

Ja, jag sitter i soffan och försöker trösta henne. Det var väldigt viktigt för mig att veta vart han har slagit henne. Eftersom jag visste att hon var gravid. Men det hade bara, som hon sa till mig då, att det hade varit ansiktet och att han hade puttat henne. Eeh hur kraftigt det kommer jag inte ihåg men, men han hade gjort detta.

Och jag, som bror, blir man ju väldigt ilsken inombords eeh....och eeh nämner då till Therese om, om hon vill att jag ska åka och prata med Lorens. För jag visste hur jobbigt dom hade det. Det var inte första gången. Fast de var mina föräldrar som har berättat för mig innan då.

Fhl: Hade du träffat Lorens innan?

Tommy: Ja

Fhl: Mm

Tommy: Eeh men just den kvällen då så...såså var det ju jag och min flickvän som var hemma då. Vi pratade väldigt, väldigt mycket med Therese och sa att nu, nu får ni, nu får ni vråka upp här. För det, det, det är inte bra för nån.

Och samma kväll när hon var hemma hos mig då, fast i sin lägenhet, så skicka ha ju ett meddelande till Therese....eeh där han ...det jag läste inte det. Det var Therese och min flickvän. Jag var på toaletten när jag kom ut och såg dom helt... ja, iskalla ögonen. Och då hade han skickat det här meddelandet till henne och min flickvän berätta lite då att eeh...att han önskar då att ...eeh hon skulle få missha., missfall då. Eeh att, nått liknande, att hon, hon var "inte värd att bära hans barn". Det var väldigt såna grova ord.

Jag fick aldrig läsa meddelandet. För jag tror att hade jag fått läsa mer så hade det triggat igång mig ännu mer. Therese ville inte att jag skulle åka och prata med Lorens. Hon ...hon,

hon hindrade inte mig fysiskt men hon hindra mig "Nä jag vill inte att du åker och pratar med honom".Och det här, den här lördagen var väl ungefär...låt oss säga nu här...För jag sa då till henne att "det här får stoppa" för när han skickade det meddelandet till henne ...då sa jag bara till henne " du, du får gå till polisen. Det här är alltså en kränkning mot dig. Det är inte det att liksom att ni bråkar hela tiden men han alltså trycker på dig på annat sätt också. Det här är psykiskt som han kör med". Och.....vi, hon sa, hon skulle, hon skulle prata med er på polisen då. Och ta upp det här. För det, det minns jag att hon sa och sen lugnade det ner sig just den kvällen. Och jag sa till henne att jag gärna vill att hon stannar kvar i lägenheten, att hon sover där hemma hos sig då.

Fast hon skulle jobba dagen efter...så hon tog bilen då. Och jag följde med henne ner till bilen då och såg henne köra hem. Och det har hon då gjort. Och sen ...prata vi inte så mycket om det egentligen. Mer än att hon hörde av sig till mig....via SMS att, att hon hade tagit tag i det här med anmälan mot honom då...hos polisen att hon hade pratat med er. Om just det här. Hur....han kränkte henne just den kvällen med meddelandet, vad jag känner till

Fhl: Mm

Tommy: Sen, sen efter den kvällen så ...känner jag att då, dåalltså det, det är så. Men det kändes att hon försökt undvika honom väldigt mycket. Hon bytte telefonnummer och så vidare. Men ändå så fanns det en kontakt kvar.

Jag vet inte hur det har kommit en sån kontakt. För att jag, jag ville ju att hon skulle bara ...försvinna ur hans värld. Alltså "Låt honom vara".....Och detta var nog, eller.....ska vi se här, en vecka, en och en halv vecka efter vi hitta henne då.....Ja, en vecka, ja säg max två veckor innan....innan hon

Fhl: Som hon var hemma hos dig?

Tommy: Ja som hon var hemma den kvällen...

Fhl: Mm

Tommy:...tills vi hitta henne då.....Och där emellan så...ja vi träffades ju som vanligt, som bror och syster. Vi pratade. Jag träffade henne på affär med och hade mina barn. Vi gick och handla där. Prata som vanligt.....Och sen den dan dan då onsdagen innan hon hittades så var vi ju tillsammans hon och jag i Borås. Vi hade en vanlig jättefin dag..... Hon väntade ju barn så vi gick ju runt och titta väldigt mycket på barnvagnar och grejer.....Så det var en sån dag. Vi mötte upp min flickvän och hennes son. Alltså det kändes som en vanlig dag.

Fhl: Hur var Therese den här dan?

Tommy: Glad. Jätteglad. Eeh men jag vet att hon hade kontakt med Lorens samma dag. Via meddelande vad jag vet. För att hon prata ju mer med min flickvän om just det här då. Och det fick inte jag reda på förrän efter alltihop att hon hade kontakt med Lorens just den onsdagen då.

Sen lämna jag av henne hemma hos mina föräldrar. För det var ju där hon bodde mens jag bodde i lägenheten då. Så åkte jag hem med mina barn. Hon...mina barn skulle komma hem till mig då. Just den dan och då vänta hon in barnen för att kunna...ja säga hej och så.Ja så det.....mot mig så kände jag inte att honvar stressad eller upprörd på nåt sätt just den dan. ...Inför mig kände jag inte det. Hon var samma gamla vanliga Therese, om man säger så just den dan.

Sen, sen hade jag ju ingen mer kontakt med henne.....Då kom ju den där torsdagen då. Då min mamma ringer mig väldigt tidigt. Jag tror att det var vid åtta-tiden på morgonen tror jag hon ringer mig och frågar om, frågar om jag har hört nånting från Therese. "Nä " sa jag "det

har jag inte gjort". Och då har hon försökt få tag i Therese under hela natten. För hon kom ju aldrig hem. Och dom hade ringt hem till mina föräldrar från hennes arbete. Och så brukar det inte va att dom ringer mina föräldrar och frågar vart Therese är "för hon har inte kommit till jobbet. Hon svarar inte".

Jag försöker få tag i Therese också. Jag ringer. Ingen som svarar. Telefonen är ju avstängd. Eller det går inte fram nån signaler. Jag lämnar meddelande. Jag skickar meddelande att hon ska höra av sig på en gång. Men ingenting. Men då sa jag då till min mamma "att nu", eftersom vi visste hur bråkigt det var, så sa jag det" att nu kontaktar ni polisen. Punkt slut. För det är nåt som inte stämmer".

Och det är då min mamma tog kontakt med er här nere. På station här. Och ...jag hade ju kontakt med, ja Ove då, min styvfar då och sa det att han, han få sluta jobbet. Vi får åka ut och leta.

Sen är det väldigt huller om buller i huvudet efter det, det vi åkte ju runt väldigt mycket och letade.Sen stannade vi till här ute, för Ove då, han hade ju lite telefonkontakt med er på polisen då samtidigt. Och då tänkte jag, då stannade vi till här utanför på parkeringen då. När jag sprang upp till lägenheten kolla hur det var för mina barn var hemma hos mig. Och mamma hon var ju väldigt hysterisk. Då sa hon då att hon hade hört att Lorens ska ha haft kontakt då med sin familj på nåt sätt. Eeh....och sagt då.....att det har skett nånting. Nått väldigt, väldigt mycket så han måste fly landet, sa min mamma då. För jag vet inte, för det, hans ex var inblandad i det här också. Jag vet inte hur, hur det har kommit fram att om det hur hans ex ska ha fått reda på det här, men det var så vimsigt. Och då, då blev jag väldigt nogig i huvudet. För när man hör liksom att ...en person i ett förhållande säger en sak och man letar efter en annan person, då gick jag bara ner till Ove som satt i bilen och så sa jag att "nu åker vi" och så "till lägenheten" och få försöka focus då att vi, att vi få kontakt på nåt sätt.

Fhl: Mm

Tommy: Men dörren var ju låst. Ingen som öppnar. Persiennen nerdragna. Eeh jag och det, det var en väninna till Therese som kom dit också. Då stod vi utanför eeh entrén. Och då kommer en granne ut med sin hund och då frågar vi denna kvinnan då på en gång om, om hon kunde öppna cykelrummet. För vi ville se om Therese cykel var där. Och det var den ju inte.....

Och jag fortsätter att banka på dörren och försöker och plingar och allt möjligt och frustrationen blir ju mer och mer.....så ...Ove sitter i bilen.....på parkeringsplatsen och jag säger att "jag går runt i området och tittar efter cykeln om hon har cyklat hem till nån annan eller nånting". Men jag hittar ingenting. Ingen cykel eller nånting. Det är då jag börjar få lite tankar i huvudet att nu har det hänt nånting ordentligt.

Sen tog det väldigt lång tid sen, alltså hela processen tar väldigt lång tid sen när polisen kommer på plats och...eeh väntan.....Mm. Sen vet du ju vad som väntade där bak, bakom dörren. Och det, det.....det är en tanke som man har i huvudet.

Fhl: Mm

Tommy:så det.....sen efter det så är det inte så mycket mer. Mer än att man försöker bearbeta det själv ganska bra med psykologhjälp och alltihopa som jag har.....Men Lorens som person hade jag inte jättedjup kontakt med från början.....Hade jag inte. Jag kan inte påstå att jag kände honom jättebra. Det kan jag inte påstå. För att vara ...min flickv, eller min, min systers dåvarande pojkvän, till exempel. Jag träffade honom ett fåtal gånger.....Han har ju lekt med mina barn när dom har varit hemma hos mina föräldrar till exempel. Jag ville prata med honom.....som vanlig liksom försöker bjuda in någon till sin familj. Alltså det vanliga tankesättet. Men jag kan inte påstå att jag kände honom jättebra. Det kan jag inte göra.

Fhl: Hann du få nån bild utav honom under den...

Tommy: Svår att komma i kontakt med.....eeh.....det var inte mycket från hans bakgrund som jag kände till. Om man säger så. Eeh jag i min tur har ju trott att han har haft sin familj här i Sverige. Det har ju inte vart så många.Ja

Fhl: Du visste ingenting om hans bakgrund...

Tommy: Nä

Fhl: ...hur den kommit till Sverige?

Tommy: Nä inte nåt, ja jag har fått nu i efterhand.

Fhl: Mm

Tommy: För jag trodde ju liksom att han har kommit hit med sin familj. Men det har han ju inte gjort. Vad jag vet nu då utan han har fått hjälp via FN eller nån, nånting sånt där. Och han vart i nån familj här i Sverige nånstans. Och sen vet jag inget mer.

Fhl: Visste du om att han hade barn?

Tommy: Ja, jo men det visste jag att det att han hade barn med den andra kvinnan då.

Fhl .Mm

Tommy: Eeh det var Therese som har berättat det då.....men det var ingenting som jag tyckte kändes överkligt liksom att han skulle haft barn med nån annan kvinna här i Sverige då.....det ja.....nä, men det, det som jag kan inte påstå att jag känt honom så där jättebra.

Fhl: Och hur har han varit när ni har träffats. Som du säger har han vart lugn eller har du sett någon aggressivitet tidigare som du har berättat eller som du fått berättat här om, Therese, dom här ...

Tommy. Nä

Fhl ...händelserna

Tommy: Nä. Alltså det, det i min värld har det ju precis som varit liksom att när jag väl har träffat honom.....så har det ju inte vart liksom nånting. Han kanske vart tillbakadragen eeh jag vet när jag fyllde 40 år så hade jag precis flyttat ifrån min, ja, det familjen som jag separerat ifrån och flyttade hem till Therese lägenhet.

Då firade jag mitt kalas hemma hos mina föräldrar. Och vi väntade på Therese och Lorens eeh dom dyker inte upp vid, vi skulle ju äta tillsammans och det här vanliga kalas.

Fhl: Mm

Tommy: Och till slut så kommer dom.....och Therese var i...hon var ju inte hyperglad alltså men hon visade inte nåt på nåt sätt att hon var arg eller nånting så där. Lorens var väldigt tyst. Kommer efter henne också eeh jag såg ju på Therese när hon sa, sa till mig när jag satt vid bordet och så sa att "jag var tvungen att jobba över". Jag vet att i hennes jobb så gjorde hon inte det. Men jag tänkte inte mer på det. Men efter det så berättade ju mamma att dom, dom hade bråkat precis innan. För han ville inte ...han ville inte följa med helt enkelt. Och Therese

tyckte att det är väl självklart att du ska följa med. Vi ska ju bara fira...

Fhl: Mm

Tommy: ...men hade inte velat följa med.....Men då såg jag liksom att det var ...inte ilska, inte aggression på nånting sätt men väldigt tillbakadragna...det var det. Men det är som sagt han var inte, vad ska man säga, han ...han var väldigt mycket med barnen när jag var i närheten och hade barnen med mig. Så var han väldigt mycket med dom. Mer än att han kanske var med mig och prata med mig som vuxen.

Fhl: Mm

Tommy: Så jag kom inte riktigt i kontakt med honom som man brukar kanske göra med en systers eller brors partner. Så det ...ja ...nä. Jagjag har ju bara hört. Jag har inte sett ...bråket om man säger så. Jag har hört ifrån Therese, från mina föräldrar. Och sen har jag hört ifrån min flickvän då. de kontakter min syster hade med min flickvän då via telefon. Ja när dom träffades.....Men jag har inte vart med om det som person.

Fhl: Nä. Och du har inte sett några skador på Therese förutom...

Tommy: Hon visade aldrig...

Fhl: ...det du berättade om när hon kom hem...

Tommy: ja, ja

Fhl: ...att hon var slagen. Hade hon några märken då i ansiktet?

Tommy: Hon var röd i ansiktet var hon. Alltså ...röd det var hon.

Fhl: Mm

Tommy: Eeh...hon hade ju alltid, hon var alltid normalklädd när jag såg henne. Så nä jag såg aldrig nånting utav det. Gjorde jag inte.

Fhl: Vi har ju hört här nu med flera här att det var, förhållandet var väldigt, vad man ska säga stormigt

Tommy: Mm

Fhl: Det här sista här. Vad är din uppfattning, var dom tillsammans eller...?

Tommy: Nä. Nä. Eeh.....då i efter hon var hemma hos mig den lördagen så uppfattade jag hennes liv som väldigt jobbigt att lämna honom ifred men hon lyssnade samtidigt på att jag sa att "lämna honom i fred nu". Jag, jag ...jag kände att hon verkligen tog åt sig när jag försökte prata med henne att...eeh "nu måste ni sluta upp det går inte. Och du måste lämna honom". Och jag anser att hon lyssnade på mig och dom hade inget förhållande vad jag kände till. Det...det kan jag inte påstå jag vet nånting om att dom hade. För det är därför jag ...känner som jag gör. Va fan hon gjorde hemma hos honom den kvällen egentligen. Samtidigt så var hon ju väldigt godhjärtad också.....men jag uppfattade inte som att dom hade nåt förhållande i slutskedet i varje fall. Men stormigt var det. Det vet jag ju. Men jag har inte sett det själv.
Mm

Hans: Sörjer du din syster?

Tommy: Ja. Eeh...dom första veckorna har eeh efter hon försvann så ...har jag mått jättedåligt. Eeh....eeh jag levde en tomhet kan jag säga. Jag var inte alls mig själv. Eeh ...nu i efterhand med min terapi som jag har också så försöker jag ändå arbeta fram dom inre känslorna som jag har. Som är svårt att komma fram på egen hand. Så nu börjar det bli mer ilska, vrede kan jag säga. Att min syster har behövt bli bragd om livet när jag känner att vi hade så mycket framför oss. Men ...jag som bror försöker ju ändå gå igenom den här sorgen på mitt sätt också med....ja, gå till graven till exempel varje dag som jag gör. Genomgår psykolog och den biten. Eeh får medicinering också för att kunna hantera vardagen. Det gör jag faktiskt.

Hans: Jobbar du?

Tommy: Nä. Jag eeh... jag gick in i en depression själv här för ungefär två år sen och har inte jobbat sen dess.....Och har inte blivit så mycket bättre nu med ännu mer sorg i det här då.

Mm

Tystnad

Hans: Har du nåt annat du har som du tänker på som du skulle vilja säga nu?

Tommy:Jag har nog tagit upp det mesta....det jag känner till. Som jag vart med om. Sen just den här lördagen min syster kom hem till mig då, och hur hon såg ut framåt i tiden då....Nä jag vet inte, just det här när den dagen som det var ju jättejobbigt just den dagen vi letade efter Therese. Det, det var så mycket i huvet då.

Adv: Jag skulle ha en fråga där

Tommy: Mm

Adv: Du berättade ju att Ove och du åkte till lägenheten och så berättade du att polisen kom till platsen. Var du kvar då?

Tommy: Jag var kvar. Jag mötte upp polisen

Adv: Och vad händer sen när polisen kommer till platsen. Vad händer sen?

Tommy: Eeh jag, jag, dom går ju in i trappuppgången och vill veta vilken dörr det handlar om. Jag visar dörren och i ren hast försöker jag gå in med dom samtidigt. Men dom stoppar mig eeh på en gång och uppmanar mig att stanna kvar ute....sen kommer en väninna till Therese och är med mig där. Ove sitter fortfarande kvar i bilen. Jag vet inte om han har kontakt med polisen i telefon eller vad han nu har. Jag vet inte. Det kom en patrull till. Jag är ganska ivrig. Therese väninna är ganska ivrig också att varför går dom inte in i lägenheten.

Adv: Men du följde inte med dom första poliserna in i lägenheten...

Tommy: Nä, nä

Adv: ...och såg vad som hade hänt?

Tommy: Nä

Adv: Okey

Tommy: Mm. Nä. Det tackar jag gudarna för idag

Adv: Okey. Det var bara det jag undrade på hur det gick till

Tommy: Mm. Nä jag hade inte chansen att komma in oavsett vilken patrull som kom dit. Ingen av oss överhuvudtaget utan det var polisen som var på plats. Mm

Fhl: Då avslutar vi förhöret

Tommy: Mm

Fhl: Klockan är 13:14

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Väst, Grova brott 1 PO Älvsborg

Diariernr

5000-K1017591-15

Hörd person

Mogi, Loran Guy

Personnummer

19910909-1612

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mord

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Marie Abrahamsson

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Peter Hallstensson

Förhørsdatum

2015-09-06

Förhör påbörjat

11:10

Förhör avslutat

12:01

Förhørsplats

Polishuset, Borås

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Wikström, Heléne

Utskrivet av

MBJ

Berättelse

Förhørsledare Peter Hallstensson: Fhl
Förhørsledare Heléne Wikström: Heléne

Med vid förhöret är också:
Kammaråklagare Robert Beckard: Kå
Advokat Marie Abrahamsson: Adv

Hörd person Loran Mogi: Loran

Fhl: Och då ska jag frå, jag börjar med att säga så att jag får med det på bandspelaren också, att du förstår svenska...?

Loran: Mm.

Fhl: men att om det är några svåra ord så... så säger du till?

Loran: Ja.

Fhl: Så att vi, det är om, så att du förstår allting vad vi pratar om. Och... då Loran, delger jag dig misstanke för mord, genom att du på Backgårdsgatan 13 B i Vårgårda, på kvällen 12 augusti 2015, misstänks ha mördat Therese Eriksson.

Och jag ber dig själv berätta vad du gjorde under den här dagen den 12 augusti och framåt, runt den 13 augusti.

Loran: Mm. Ja, det var ju onsdag, onsdagen som (ohörbart) ja, det var den 12:e och vi skulle egentligen gå till, vad heter det... ultraljud tillsammans med Therese Eriksson, men sen

Fhl: Kan du försöka prata lite

Loran: ja.

Fhl: högre?

Loran: Vi skulle gå till ultraljud tillsammans med Therese Eriksson, men då blev det inte så. Men då, tänkte jag okej, jag åker till jobbet och jobba. Då åkte jag till jobbet och jobbade och, ja, hon sa till mig hon kommer att höra av sig och berätta hur det gick och sånt där på ultraljud. Och jag bara "okej, absolut, det är lugnt." Jag åkte och jobba, jag åkte till jobbet, jag brukar jobba där sen hon ringde mig, där, eller det var jag som ringde henne vid lunchtiden. Och jag frågade henne hur det gick, hon bara "ja, det gick jättebra och allt såg jättebra ut och...", så jag bara "okej, vad roligt, härligt", "ja". "Men kan vi träffas sen då när jag är hem från jobbet?" för att jag brukar komma hem klockan kvart i 6. Jag jobbade inne i Göteborg. Så hon bara "ja, jag kan inte lova, men... vi får se, jag hör av mig i alla fall om vi kan träffas vid kvart i 6, när du är hemma på tågstationen." Ja, jag bara "ja, okej, då hör du av dig, jättebra."

Då du vet... ja, då jobbade jag och... försökte jobba. Slutade klockan 4. Och då... då tänkte jag "okej, jag måste sluta jobba så att jag hinner med bussen inne till cent, central, Göteborg central, för att om jag missar den bussen, då missar jag tåget hem." Då tänkte jag "jag måste skynda mig med, jag skyndar mig och hinner med den bussen." Och då, jag gjorde det och det var bråttom och, för att på jobbet när man jobbar, när man slutar då måste man fylla på papperet, man började till klockan så och så. Och det var bråttom och inte missa bussen och, men då glömde jag det, då så "ah, det är lugnt. Jag gör det i morgon då när jag är där." Ja, men då sprang jag och hann med bussen och så. Ja, sen hamna jag hos sen, där cent, central och... och där tog tåget klockan 5, fem i 5. Brukade åka 5, fem i, ja. Ja. Och sen jag bruka va hemma kvart i 6.

Då, när jag var på väg hem då ringde hon mig, att "nej, tyvärr jag kan inte och... kan inte träffa dig... vid den tiden för att..." jag kommer inte ihåg vad var det hon skulle göra. Så jag sa "okej. Ja, ja men då så, då är det lugnt, ingen fara." Men, ja, då åkte jag hem i alla fall.

Jag kom hem kvart i 6, men jag gick inte hem direkt. Jag gick hem hos en kompis. Jag gick hem hos en kompis och satt mig där hemma, han heter Armand jag satt med där. Ja, jag satt mig där och så till klockan 8. Sen... sen tänkte jag "nej, kanske lika bra att gå hem och duscha mig och kaka nånting och gå och lägga mig", för att jag brukar gå och lägga mig klockan 10. Klockan 10 på kvällen, för att jag brukar vakna klockan 5 på morgonen och gå till jobbet.

Så, ja, jag gick hem, jag gick hem och duschade och... sen när jag duschade färdigt och, tänkte jag, jag kände att jag vill träffa Therese, jag måste träffa henne och... så hon får berätta och visa bilderna på den dära, på ultraljud och sånt. Då... nej, förlåt, hon var... ja, vid klockan 8, då ringde hon mig, när jag var hemma hos min kompis, då ringde hon mig, "du, vill du träffas, då jag är hemma hos Jenny. Om du vill, du kan komma dit." Ja... jag bara "okej... men jag tänkte träffa dig själv och prata med

dig, för att jag vill prata med dig." Hon bara "nej, vill du träffa mig då får du komma dit". Så jag tänkte bara "ah, okej, nej, men skit samma då."

Så... då gick jag hem istället och duschade och klockan var 10 och allt, eller inte duschade, jag la mig och vilade och sen duschade och sen efter duschen jag kände mig lite pigg och inte trött längre, då kände jag "nej... jag måste träffa Therese", för att jag ville verkligen träffa henne... och prata med henne och... Då ringde jag Jenny, frågade Jenny "hej Jenny, det är Loran, är Therese hos dig eller?" Hon bara "ja, vill du prata med henne?", jag bara "ja, tack". Då pratade jag med henne. Ja, okej, liksom kan vi, "Therese, kan vi prata? Kan vi träffas?", hon bara "naej, ja, men jag går hem snart, men vi kan träffas en liten snabbis utanför där du bor", jag bara "ja, absolut".

Ja, då, jag tog på mig mina kläder, det var kallt ute så jag tog på mig lite tyngre tröjor eller jacka och sånt. Sen jag gick ute och... satt där vid park, vi har en park där framför. Satt där och vänta på henne tills hon kom och... ja, hon kom då, så jag satt där och... så jag var jätteglad, hon var glad också, jag sa "bara nyfiken, jag ville höra om hur det gick och..." hon visa mig bilderna på hur det gick med ultraljud och sånt, hon visade mig och hon berättade, förklarade att "nej, här är den", så allt såg jättebra ut, allt gick jättebra och det (ohörbart) väldigt mycket och så, ja, så, ja... pratade och, mycket om det, lite om det och så hon var jätteglad, jag var också jätteglad att ja, vad skönt det gick bra och sånt. Ja.

Så, och sen, min största fråga till henne det var att... för att... vi bråkade väldigt mycket där och så. Så min största fråga var att jag vill verkligen fråga henne att... efter vi pratat om barnet och sånt, då frågade jag alltså... "Therese, alltså du vet att jag älskar dig, va, och jag vill inte förlora dig, och jag vill absolut inte se dig med någon annan, när du har mitt barn i magen. Så... så... jag vill inte att vi ska göra slut eller nånting. Så jag älskar dig och vill ha dig, det vet du väl? Att jag gör det? Så jag vill verkligen veta vart du har mig nånstans, Therese? Vart har du mig nånstans?"

Nej, men då sa hon till mig... "helt ärligt?", jag bara "ja". "Men då, jag tror inte att jag och du och kommer att hitta tillbaka varandra."

Fhl: Ursäkta, kan du...?

Loran: "Att jag tror inte att jag och du, alltså, ja, att vi kommer att hitta tillbaka varandra. Vi kommer inte att bli tillsammans nu."

Kå: Ursäkta, sa hon det?

Loran: Ja, hon sa det till mig. Ja. Jag bara "jaha, okej. Ja, men det var bra i alla fall det att du var, du berättade att du var ärligt och så, men säg vad du känner." Ja. "Men jag fattar inte att... hur kan du göra det när du vet vi väntar barn? Hur? Du vet, vi båda två har längtat, längtat efter att komma långt tillsammans, och du har lovat mig att... du vill aldrig, aldrig vara ensamstående mamma eller lämna mig och vara utan pappa eller barnet ska vara utan pappa, du vill..." Alltså, jag sa till henne allt hon sa till mig förut, innan vi skulle bli gravida med barn och sånt, för hon sa till mig att hon är inte sån människa, hon är inte upp, uppfostrad så. Nej, hon skulle aldrig vilja göra det. Aldrig i livet.

Då började jag berätta till henne, påminna henne så allt hon sa till mig förut. Sa "hur kan du... nu säga till mig såhär att 'nej, vi kommer aldrig att hitta tillbaka varandra',

jag förstår inte det"... för att... hon håller ju på med någon annan kille. Hon är gravid med mig och håller på någon annan kille och då, jag fattar inte det, och det var hennes ex. Ja. Så jag... fråga, "så att du, så du... så du tänker verkligen fortsätta, alltså på riktigt, med ditt ex, när du har mitt barn? Tänkte du lämna mig och hålla på med ditt ex?" Men hon tänkte inte kommentera nånting på detta fråga jag fråga. Hon tänkte inte kommentera, kommentera nånting. Hon sa till mig "nej, du har inte med det att göra".

Fhl: Ursäkta, hon sa att...?

Loran: Att jag har inte med det att göra.

Fhl: Du har inte med det att göra?

Loran: Ja. Att hålla på med sitt ex och, när hon har mitt barn så, jag hade inte med det att göra. Så då blev jag såhär, jag bara, "alltså, Therese, tror du verkligen att jag vill se dig hålla på med någon annan kille när du har mitt barn och du vet jag älskar dig? Tror du verkligen jag klarar av att se såna grejer?" Nej... hon ville inte kommentera nånting och hon... nej, hon sa inte så.. sa jag "okej, jag tror att jag skulle klara av detta. Du har mitt barn, jag älskar dig och det var inte så jag ville ha, jag vill inte ha såhär. Jag trodde vi skulle bli ett familj, en familj tillsammans, behålla varandra, ja, och ta hand om vårt barn tillsammans och allting. Det var det jag trodde, men jag trodde aldrig, aldrig någonsin du skulle bli såhär mot mig och säga till mig såna grejer. För att, så känner jag inte dig, och så var du inte mot mig... så jag fattar inte."

Så det blev bara... för mycket, och sen sa jag till henne "okej, om det är så, men då ska jag också göra min grej såklart, mm, jag ska också göra min grej." Alltså under när jag öppnade det där samtalet, jag var jättelugnt, jag pratade med henne jätte, jättelugnt.

Fhl: Och när ni pratar om dom här grejerna, då sitter ni ute?

Loran: Ja, vi satt ute på den, vi satt ute, vi var ute. Jag var jättelugnt och hon var inte lugnt. Det var inte (ohörbart) jag sa till henne att... "okej, om du är så då ska jag göra min grej då", där hon blev riktigt förbannad, där exploderade... började skriker och säger massa där och var riktigt skrik och gapar och... "tror du jag vill se dig med några jävla fitta och såna grejer du säger till mig?! Ha? Du ser med några jävla fitta (ohörbart) jag slänger båda ni två" och så hon sa väldigt mycket grejer alltså, jag kommer i, jag kommer inte ihåg allt exakt hon sa till mig, men hon sa väldigt, väldigt mycket grejer.

Fhl: Hon blev arg på dig där ute och

Loran: Skriker och gapar och... ja, jag tror klockan var typ... halv 11 – 11. Alltså, på natten eller kvällen, ja. Började skriker och gapar och såna grejer och bara... säger massa grejer så som jag inte kommer ihåg exakt, men det var nånting väldigt, började bara... ja.

Så jag sa till henne... "okej, ta det lugnt. Ta det lugnt så kan vi... så vi kan prata bra och, för att detta sättet du håller på det hjälper inte." "Håll käften!", så hon skriker till mig. "Håll käften!" och bara fortsatt och pratar och säger massa grejer som... började få min kropp reagerar och... det var kallt ute, men... jag började svettas, kommer jag ihåg, och jag skakar... för att hon började säga massa grejer så. Massa,

massa grej och... "din jävla idiot" och... "jävla psykopat, du är dum i huvet" och... säga såna grejer till mig och... "din jävla neger". Hon bara skriker och gapar och åh...

Så förlåt, jag försöker komma ihåg allting... Ja. Ja, jag försökte bara... min kropp bara började reagera där och jag kommer ihåg att jag började skakar och... känner att det är varmt, och... min andning, det blev för att, jag tror jag har fått såna problem så fort jag blir... det blir något problem med andning och det blir såhär (flåsar), och sen jag, då jag känner mitt... hjärta, det går, det blir dubbelslag, tick, tick, snabb, jag känner det... Så hon bara började skriker och gapar och säger massa grejer som får min kropp reagerar och blir, alltså bara gräver massa grejer nu mig i kroppen, i min kropp. Jag kommer inte ihåg exakt allt hon sa, men hon sa väldigt mycket grejer. Och sen... hon sa till mig... att "vet du, vet du vad? Jag kommer älska detta, det hära barnet, jag kommer älska det barnet och jag kommer att göra allt för den", alltså inte lugnt på detta sättet jag säger, utan då skriker hon, skriker att "jag kommer att älska detta barnet och kommer att göra allt för det, och jag kommer att finnas och göra allt mitt bästa och..." wow, wow, wow. Jag sa till henne "ja, absolut, det är klart du kommer att göra det, det är ditt barn ju. Det är ditt barn, det är klart att du kommer att göra allt, allt för (ohörbart), för att ja, det är ditt barn, absolut". Och sen sade hon med "vet du vad?", jag bara "vad?", "men du kommer att få noll." Sa hon till mig.

Fhl: Hon sa...?

Loran: Att, att jag kommer att få noll.

Fhl: Du kommer att få noll.

Loran: Ja. Den där, då när sa hon det till mig, då blev jag... kroppen, hela kroppen blev, men då, mitt svar var bara "okej, tack Therese, du vann." Det var det jag sa till henne. "Tack Therese, du vann." Och då när jag sa, när jag sa det till henne, då jag var på väg hem, jag ville gå in. Då hon blev arg och puttade bort mig. "Va? Tror du jag vill höra den skiten, din jävla idiot, psykopat, säga till mig att du vann, va!?" Började säga massa där och åh... hon blev ännu mer arg, skriker och gapar där.

Vi stod inte så långt från varandra. Kanske 1 meter, halvmeter, hon bara skriker där och... ah, jag var på väg hem men hon bara puttade mig där och började, ja. Sen hon sa till mig... den, hon sa till mig som fick mig riktig, hon sa till mig att... "du kommer aldrig, aldrig, aldrig, aldrig få träffa detta här barnet. Du kommer aldrig någonsin få se den, inte, inte ens på bilden. Du kommer inte ha med det att göra, eller ha med oss att göra. Aldrig, aldrig." Säger hon till mig och bara gapar, skriker där klockan 11.

Ja, och då... när hon sa det till mig där... min hjärn, my brain just shut down... blackout... då där jag helt plötsligt... och slog henne.

Fhl: Du, du slog henne?

Loran: Ja.

Fhl: Vart befann ni er då?

Loran: Va?

Fhl: Vart, var befann ni er då, när du slog henne?

Loran: Vart nånstans i kroppen?

Fhl: Ja. Nej, ja, men var, var ni ute då?

Loran: Ja, ute.

Fhl: Det var ut, ute?

Loran: Ja, vi var ute där på

Fhl: mm, på platsen?

Loran: ja, på platsen. Det var där ute.

Fhl: Och du slog henne?

Loran: Ja.

Fhl: Var slog du henne?

Loran: Jag tror jag slog henne här.

Fhl: Du pekar på, på din hals?

Loran: Ja, där, jag slog henne i halsen.

Fhl: Mm.

Loran: Ja. Sen bara där fortsätter jag och slår henne. Sen jag fortsätter och slår henne. Tror jag slagit henne... typ mer... mer än 7 gånger.

Fhl: Du tror att du slår henne mer än 7 gånger?

Loran: Ja.

Fhl: Var slår du henne?

Loran: I ansiktet...

Fhl: Ansiktet, säger du?

Loran: Ja, här, alltså här, till hit här.

Fhl: Du pekar med handen på ditt huvud och

Loran: Ja, här.

Fhl: strax under halsen.

Loran: Ja, halsen och ansiktet. Där började jag slå henne. Slog henne, så... sen... jag tror jag slagit henne... men inte över 10 gånger i alla fall, nej, inte över 10 gånger. Jag